

HOTĂRÂRE Nr. 230 din 4 martie 2003

privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora

EMITENT: GUVERNUL ROMÂNIEI

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 190 din 26 martie 2003

În temeiul [art. 107](#) din Constituție, al [art. 13](#), [17](#) și [18](#) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 462/2001](#),

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

(1) Rezervațiile biosferei, parcurile naționale și parcurile naturale se delimitează conform [anexei nr. 1](#).

(2) [Anexa nr. 1](#) constituie bază pentru realizarea cadastrului de specialitate al ariilor naturale protejate, secțiunea rezervații ale biosferei, parcuri naționale și parcuri naturale.

(3) Rezervațiile biosferei, parcurile naționale și parcurile naturale se clasifică în categoriile corespunzătoare statutului de protecție și au următoarele denumiri și desemnări internaționale:

- a) Rezervația Biosferei Delta Dunării deține triplu statut de protecție internațional: Rezervație a Biosferei, desemnată internațional de Comitetul UNESCO "Omul și Biosfera", Zonă Umedă de Importanță Internațională, desemnată de Secretariatul Convenției Ramsar, și Sit al Patrimoniului Natural Universal, recunoscut de UNESCO;
- b) Parcul Național Domogled - Valea Cernei;
- c) Parcul Național Retezat, desemnat internațional ca Rezervație a Biosferei de către Comitetul UNESCO "Omul și Biosfera";
- d) Parcul Natural Porțile de Fier;
- e) Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița;
- f) Parcul Natural Apuseni;
- g) Parcul Național Munții Rodnei, desemnat internațional ca Rezervație a Biosferei de către Comitetul UNESCO "Omul și Biosfera";
- h) Parcul Natural Bucegi;
- i) Parcul Național Cheile Bicazului - Hășmaș;
- j) Parcul Național Ceahlău;
- k) Parcul Național Călimani;
- l) Parcul Național Cozia;
- m) Parcul Național Piatra Craiului;
- n) Parcul Natural Grădiștea Muncelului - Cioclovina;
- o) Parcul Național Semenic - Cheile Carașului;

- p) Parcul Național Munții Măcinului;
- r) Parcul Natural Balta Mică a Brăilei, desemnat ca Zonă Umedă de Importanță Internațională de către Secretariatul Convenției Ramsar;
- s) Parcul Natural Vânători-Neamț.

ART. 2

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru silvicultură, va stabili, cu avizul Academiei Române, zonarea interioară a parcurilor naționale și a parcurilor naturale din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice, prin ordin comun al miniștrilor, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

ART. 3

Toate suprafețele ocupate de vegetație forestieră, aflate în interiorul rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale sau parcurilor naturale, vor fi încadrate de către autoritatea publică centrală pentru silvicultură, în baza avizului Academiei Române, în categoriile funcționale corespunzător zonării interioare.

ART. 4

Autoritatea publică centrală pentru silvicultură, în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și cu Academia Română, va elabora norme de amenajare a pădurilor, a fondului cinegetic și salmonicol, în conformitate cu categoriile de management și cu obiectivele de conservare a biodiversității, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

ART. 5

Autoritatea publică centrală pentru agricultură, în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și cu Academia Română, va elabora norme de gospodărire a pajiștilor, în conformitate cu categoriile de management și cu obiectivele de conservare a biodiversității, cu capacitatea productivă și de suport a pajiștilor, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

ART. 6

Autoritatea publică centrală pentru turism, în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, autoritatea publică centrală pentru silvicultură și cu Academia Română, va elabora strategia privind dezvoltarea ecoturismului în rezervațiile biosferei, parcurile naționale și parcurile naturale, în conformitate cu principiile de conservare a biodiversității și de utilizare durabilă a resurselor naturale.

ART. 7

Autoritatea publică centrală pentru transport va lua măsuri în vederea dezvoltării ecoturismului, prin amplasarea de indicatoare rutiere pe drumurile naționale pentru semnalizarea adecvată a rutelor către rezervațiile biosferei, parcurile naționale și parcurile naturale, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

ART. 8

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va asigura, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, structuri de administrare pentru toate rezervațiile biosferei, parcurile naționale și parcurile naturale.

(2) Structurile de administrare prevăzute la alin. (1) se asigură:

a) în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în limita bugetului alocat și a numărului de personal aprobat conform cerințelor [anexei nr. 2](#); sau

b) în coordonarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, pe bază de contract încheiat cu persoane juridice care probează capacitatea tehnică, științifică, administrativă și financiară necesară, care asigură personalul prevăzut în [anexa nr. 2](#).

(3) Structurile care asigură administrarea ariei naturale protejate pe bază de contract sunt obligate să întocmească și să revizuiască periodic regulamentul și planul de management al acesteia.

(4) Deținătorul majoritar de teren din cuprinsul unei rezervații a biosferei, unui parc național sau parc natural are dreptul să i se încredințeze administrarea acesteia, dacă îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (2).

(5) Durata minimă de timp pentru care se încheie contractele menționate la alin. (2) este de 10 ani.

(6) Structurile de administrare ale rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale vor urmări aplicarea regulamentului și a planului de management de către toți deținătorii și administratorii de bunuri și terenuri aflate în cuprinsul rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale, care vor administra în continuare bunurile aflate în proprietate sau încredințate, cu respectarea legislației în vigoare și a reglementărilor specifice ariei protejate.

(7) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va susține, în limita bugetului alocat, atât activitățile structurilor aflate în subordinea sa, cât și realizarea unora dintre activitățile cuprinse în planurile de management ale ariilor naturale protejate încredințate structurilor aflate în coordonare, în baza proiectelor aprobate.

ART. 9

(1) Limitele parcurilor naționale și ale parcurilor naturale vor fi materializate în teren prin aplicarea, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, a semnelor distinctive, stabilite anterior și utilizate de Comisia Monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române, respectiv un pătrat roșu având laturile între 10 și 15 centimetri, înconjurat de o bandă albă având lățimea între 2 și 4 centimetri, aplicat la distanțe între 50 și 200 metri de către administrațiile parcurilor naționale și ale parcurilor naturale.

(2) Limitele rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale, în format digital, ca vectori cu referință geografică, se pun la dispoziție de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului tuturor instituțiilor și

persoanelor interesate, prin intermediul paginii de Internet, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

ART. 10

Autoritățile administrației publice locale vor asigura evidențierea limitelor rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale, ale căror elemente de identificare sunt prevăzute în [anexa nr. 1](#), în planurile de amenajare a teritoriului și de urbanism, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

ART. 11

[Anexele nr. 1 și 2](#) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul apelor și protecției mediului,
Florin Stadiu,
secretar de stat

p. Ministrul agriculturii,
alimentației și pădurilor,
Petre Daea,
secretar de stat

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministrul lucrărilor publice,
transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Președintele Academiei Române,
Eugen Simion

ANEXA 1

HĂRȚILE ȘI DESCRIERILE LIMITELOR REZERVAȚIILOR BIOSFEREI,
PARCURILOR NAȚIONALE ȘI PARCURILOR NATURALE

Cuprins:

- I. Harta rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale
- II. Lista abrevierilor și semnele convenționale utilizate
- III. Hărțile rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și descrierile limitelor pentru:
 - a) Rezervația Biosferei Delta Dunării;
 - b) Parcul Național Domogled - Valea Cernei;
 - c) Parcul Național Retezat;
 - d) Parcul Natural Porțile de Fier;
 - e) Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița;
 - f) Parcul Natural Apuseni;
 - g) Parcul Național Munții Rodnei;
 - h) Parcul Natural Bucegi;
 - i) Parcul Național Cheile Bicazului - Hășmaș;
 - j) Parcul Național Ceahlău;
 - k) Parcul Național Călimani;
 - l) Parcul Național Cozia;
 - m) Parcul Național Piatra Craiului;
 - n) Parcul Natural Grădiștea Muncelului - Cioclovina;
 - o) Parcul Național Semenic - Cheile Carașului;
 - p) Parcul Național Munții Măcinului;
 - r) Parcul Natural Balta Mică a Brăilei;
 - s) Parcul Natural Vânători-Neamț.

ROMÂNIA

Harta rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale

Figura 1 - Harta rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 3.

LISTA ABREVIERILOR

b.h.	= bazin hidrografic;
cab.	= cabană;
Cl.	= culme;
Confl.	= confluență;
Cr.	= cracul;
D.	= deal, dealul;
Izv.	= izvor;
JUD.	= județul;
km	= kilometru;
m	= metri;
M.	= munte;
og.	= ogaș;
OS	= ocolul silvic;
Pc.	= picior;

P-na	= poiana;
pr.	= pârâu;
r.	= râu;
rez.	= rezervor;
UP	= unitate de producție;
V.	= valea;
Vf.	= vârful;
[XII.5]	= codul cadastral al bazinului hidrografic.

SEMNE CONVENȚIONALE

- limită pe curs de apă
- limită pe culme principală
- limită pe culme secundară
- limită pe lizieră de pădure
- limită pe cale ferată
- limită pe drum
- alte limite
- bornă silvică
- vârf
- confluență, culme, înșeuare
- curs de apă
- drum
- cale ferată
- chei
- limită de județ
- graniță de stat
- lac
- localitate
- suprafața parcului

Figura 2 - SEMNE CONVENȚIONALE - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 4.

Denumirile geografice, cotele și elementele cartografice utilizate au fost preluate din foile hărții topografice scara 1:25 000, ediția a II-a, Direcția Topografică Militară, Atlasul Cadastrului Apelor din România (1992) și Hărțile arboretelor, scara 1:10 000 și/sau 1:20 000 din Amenajamentele silvice.

REZERVAȚIA BIOSFEREI DELTA DUNĂRII

Rezervația Biosferei Delta Dunării deține triplu statut de protecție și anume: Rezervație a Biosferei desemnată internațional de Comitetul MAB UNESCO, Zonă Umedă de Importanță Internațională desemnată de Secretariatul Convenției Ramsar și Sit Natural al Patrimoniului Natural Universal recunoscut

de către UNESCO. Rezervației Biosferei Delta Dunării i s-a atribuit și Diploma Europeană de către Consiliul Europei.

Limita nordică. Limita de nord începe de la Cotul Pisicii urmărind până la granița cu Republica Moldova malul stâng al Dunării la cota maximă de inundație, de unde se continuă inițial pe granița cu Republica Moldova și apoi cu Ucraina.

Limita estică. Limita de est începe de la vărsarea brațului Chilia în Marea Neagră pe granița cu Ucraina și cuprinde apele maritime interioare și marea teritorială, până la izobata de 20 m inclusiv, până la Capul Midia, punctul extrem sudic al rezervației.

Limita vestică (continentală). Limita începe din amonte de localitatea Grindu din borna B1 situată pe taluzul exterior al digului de apărare Grindu-Isaccea și urmărește limita zonei palustre stabilită la piciorul exterior al digului de contur al incintei îndiguite Grindu-Isaccea corespunzătoare malului drept al fluviului Dunărea de la Cotul Pisicii până în amonte de orașul Isaccea la borna B13, trecând prin bornele cadastrale B2 - B13. Din avalul localității Isaccea, din borna B15 până la Tulcea, limita continentală a rezervației este stabilită la baza Podișului Dobrogean și este constituită din linia de contact a acestuia cu zonele inundabile la nivelele maxime, trecând prin bornele cadastrale B16 - B24. În zona municipiului Tulcea, de la borna B25 situată amonte de portul mineralier până în aval de platforma unităților de industrie alimentară, la borna B27, limita continentală a rezervației o reprezintă malul drept al fluviului Dunărea, trecând prin borna cadastrală B26. Din aval de platforma de industrie alimentară a municipiului Tulcea, din borna B27, limita rezervației ocolește orașul, urmărind baza Podișului Dobrogean (incluzând incinta Tulcea-Nufăru), trecând prin borna B28 până în la borna B29 situată amonte de localitatea Nufăru, unde limita rezervației o reprezintă malul brațului Sf. Gheorghe până în aval de localitatea Nufăru, la borna B30. În continuare, limita rezervației este reprezentată de baza Podișului Dobrogean incluzând incinta Nufăru-Victoria și trecând prin borna B31 aflată în imediata vecinătate a localității Victoria, iar în zona localității Băltenii de Sus limita este reprezentată de malul drept al brațului Sf. Gheorghe, ocolind localitatea prin borna B32. Limita continuă prin borna B33 pe la baza Podișului Dobrogean incluzând incinta Beștepe-Mahmudia până la borna 34 situată amonte de localitatea Mahmudia, de unde limita este reprezentată de malul drept al brațului Sf. Gheorghe. Din avalul localității Mahmudia limita rezervației este reprezentată de baza podișului Dobrogean, trecând prin borna B35 și incluzând amenajarea agricolă Mahmudia-Murighiol cu drumul de acces la fermele zootehnice Ghiolul Pietrei, unde se află borna B36. Din acest punct limita rezervației este constituită de un drum de exploatare pe direcția nord-sud trecând prin punctul numit "Movila Duna", până la drumul județean Tulcea-

Murighiol, incluzând lacul Sărătura pentru a ajunge la limita nord-vestică a localității Murighiol, la borna B37 după care limita rezervației o reprezintă limita nordică a intravilanului satului Murighiol până la borna B38 și în continuare baza Podișului Dobrogean până în localitatea Dunavățu de Sus pe care o ocolește trecând prin borna B39. Limita rezervației urmărește în continuare limita dintre zona umedă și horst îndreptându-se spre sud și ocolind localitatea Dunavățu de Jos prin bornele B40 și B41. De aici limita se îndreaptă spre est, fiind reprezentată de baza Podișului Dobrogean și trecând prin bornele B42, B43, B44, până la intersecția acesteia cu Canalul Fundea (B45). Din punctul de intersecție al limitei rezervației cu canalul Fundea, aceasta este reprezentată de baza podișului Dobrogean, RBDD incluzând amenajarea piscicolă Sarinasuf, trecând prin bornele B46 - B49 și amenajarea piscicolă Iazurile, trecând prin bornele B50 - B59 până la nord de localitatea Sarichioi. Din acest punct, limita rezervației este reprezentată de malul de vest al lacului Razim trecând prin bornele B64 - B67 până la punctul numit "La Monument" (B68) după care pe direcția nord-vest urmărește limita estică a lacului Babadag și prin vestul localității Zebil până la intersecția cu drumul județean Tulcea-Zebil pe care îl traversează, și include amenajarea piscicolă Tauc, trecând prin bornele B71 - B74 și amenajarea piscicolă Topraichioi, trecând prin bornele B76 - B78, după care urmărește limita vestică a Lacului Babadag la baza podișului Dobrogean, până la nord de localitatea Enisala pe care o ocolește prin partea de nord, trecând prin bornele B79 - B93. Din acest punct, limita rezervației este reprezentată de intersecția podișului Dobrogean cu malul de vest al lacului Razim până la Capul Doloșman, incluzând amenajarea piscicolă 6 Martie trecând prin bornele B91 - B93 și zona cu protecție integrală Capul Doloșman. De la Capul Doloșman limita rezervației se deplasează spre sud-vest, la baza Podișului Dobrogean incluzând amenajarea piscicolă Lunca trecând prin bornele B94 - B97. Din sudul localității Lunca (B98) limita rezervației este reprezentată spre vest, sud și sud-est de malul dinspre podiș a lacurilor Ceamurlia, Golovița și Zmeica trecând prin bornele B100 - B106 incluzând zonele depresionare cu vegetație palustră, până în punctul numit "La Stânca" (B107) de unde limita rezervației traversează baza grindului Lupilor, urmărind spre vest și apoi spre sud lacul Sinoie până în punctul "Movilele Dese" (B111). Din acest punct, limita rezervației este direcționată spre vest și sud pe malul lacului Istria, traversează drumul județean Istria-Istria Cetate în zona de legătură a lacului Istria cu lacul Nuntași mergând apoi pe direcția vest, sud și sud-est pe malul lacurilor Nuntași și Tuzla până la pădurea din nordul localității Vadu pe care o ocolește prin nord-est trecând prin bornele B112 - B121. În continuare, limita Rezervației Biosferei Delta Dunării ocolește localitatea Vadu prin est și apoi se orientează pe o direcție constant sudică la baza podișului Dobrogean cu zonele umede, incluzând Balta Mare și Balta de Mijloc, până la Capul Midia, punctul extrem sudic al rezervației, în care se găsește borna B124.

PARCUL NAȚIONAL DOMOGLED - VALEA CERNEI

Limita nordică. Începe în Vârful Paltina (2149,1 m) și merge spre vest pe culmea munților Godeanu prin vârfurile Galbena (2161 m), Micușa (2179,6 m) și Bulzului (2254,4 m), interfluviul ce formează limita nordică a bazinului Cernei [VI-2].

Limita vestică. Continuă pe același interfluviu spre Vf. Godeanu (2229 m), apoi prin Culmea Drăguțului până în Vf. Olanelor (1989,9 m). De aici trece pe interfluviul vestic al bazinului Cernei, prin Culmea Matichii, Vf. Dobrii (1928,4 m), mergând pe culmea principală a Munților Cernei prin Vârfurile Babei (1825 m), Boldoveni (1799,5 m), Vlașcu Mic (1734 m) și Zglivar (1708 m). De aici merge spre vest pe Custura Pârșului, prin borna 180 din UP V Mehadia - OS Belareca și Vf. Pogara (1360,2 m), de unde coboară pe Dosu Frăsincea în Ogașul lui Mihai, mergând pe acesta până la borna 195, de aici urmând limita fondului forestier prin bornele 196, 214, 217, 240. Ajunge în Valea Topla la borna 242, de unde urcă spre Vârful Sulița până în borna 239. În continuare merge spre sud-est pe culme până în borna 247, iar de aici spre sud pe lizieră, trece peste Valea Vârtopu prin borna 246 din UP V Mehadia - OS Belareca, iar de aici urcă pe culme până în Vf. Arjana (1511,4 m) din culmea Munților Cernei. Limita se continuă pe Culmea principală a Mt. Cernei, prin Poiana Lungă, Vf. Ciclovete (1129,5 m), Poiana Ciclovete (1142,6 m) și Culmea Mare (927,6 m) până în borna 45 din UP III Băile Herculane - OS Băile Herculane. De aici iar face un ocol pe versantul vestic, prin borna 415 din UP V Mehadia - OS Belareca, mergând pe limita fondului forestier prin bornele 416, 431, 439, până la borna 444 din același UP V Mehadia - OS Belareca, din apropierea confluenței Cernei cu Belareca [VI-2.12].

Limita sudică. Pornește de la borna 444 din UP V Mehadia - OS Belareca, merge spre nord pe limita fondului forestier de la marginile localităților Pecinișca și Băile Herculane, prin bornele 4, 8, 18 din UP III Băile Herculane - OS Băile Herculane până la borna 31, aflată în apropierea podului peste valea Cernei, de aici întorcându-se pe malul drept al râului Cerna, până la intrarea acestuia prin stațiunea Băile Herculane, de unde urcă pe liziera pădurii până în drumul național DN 6A, pe care îl urmează până în apropiere de intersecția acestuia cu DN 6, de unde urcă pe dealul Ștoghirului (469 m), și continuă pe Cracu Fășii și Culmea Padeșu prin Vârfurile Padeșu (709 m) și Creasta Cocoșului (917 m).

Limita estică. Continuă din Creasta Cocoșului intrând în culmea principală a Munților Mehedinți pe la est de Masivul Domogled, Cloțul Pietrii (1227,9 m), Culmile Cârligelor, Piatra Coșuștei, Culmea și Vf. Pietrele Albe (1335,3 m), Poiana și Culmea Beletina, Culmea Obârșia până în Vf. Poiana Mică (1179,2

m). Se continuă pe Pârâul Capra [VII-1.36.2.1] și apoi pe Motru Sec [VII-1.36.2] până la limita localității Motru Sec, limită pe care o urmează până la confluența văii Târnicioara cu Motru Sec. De aici urcă pe valea Târnicioara până în șaua dintre Cornetu Mușteica și Dealul Măgura, de aici intrând pe limita fondului forestier de pe versantul estic al Cornetului Mușteica, pe care o urmează până în borna 837 din UP II Motru Mare. Din acest punct limita merge pe malul stâng al văii Motrului, până la borna 14, unde trece pe limita fondului forestier, prin bornele 20 și 28 până la borna 25, trecând înapoi pe malul stâng al văii Motrului, până la borna 39 unde din nou trece pe limita fondului forestier, ocolind Lacul Valea Mare prin bornele 47 și 54, până la borna 76 din UP II Motru Mare - OS Padeș. De aici continuă pe malul stâng al Motrului până la confluența cu Valea Mileanului, pe care urcă până sub Vf. Mileanul (1063,7 m), intrând pe culmea Dealului Alunu (1150,1 m). De aici urmează linia culmilor Turcineasa (1518,2 m), Șarba (1742,5 m), Șerbota și Soarbele până în Vârful Paltina (2149,1 m).

PARCUL NAȚIONAL RETEZAT

Parcul Național Retezat este desemnat internațional de către Comitetul MAB UNESCO ca Rezervație a Biosferei.

Limita nordică. Pornește din valea Râului Mare [IV-1.117.14], amunte de Casa Verde, pe limita fondului forestier (borna silvică 4 UP VI, OS Retezat), până în borna silvică 1 UP V, OS Retezat, apoi urcă prin pădure pe culmea secundară Muchia Picuiului, în Vf. Pecuiu (1827,3 m) și se continuă spre SV până în Vf. Poienii (1736,0 m). De aici coboară la limita fondului forestier (borna silvică 19 UP V, OS Retezat, și continuă pe aceasta până la confluența pâraielor Lăncițu/Gârliei, prin bornele silvice 20, 24, 458, 459, 468, 461, 44, UP V, OS Retezat. În continuare limita urmărește amunte malul drept al pârâului Gârliei până la borna silvică 46 UP V, OS Retezat, apoi se orientează din nou pe limita fondului forestier cu proprietățile comunei Râu de Mori (bornele silvice 51, 45, 49, UP V, OS Retezat), pe versantul stâng al Lăncițului, până pe culmea care coboară din Vf. Retezatu spre Vf. Pecuiu (în borna silvică 47 UP V, OS Retezat). De aici limita coboară în valea Râușor [IV-1.117.14.8] (borna silvică 51 UP I, OS Retezat), după care urmează avale malul stâng al pârâului, până la confluența Râușor/Stevea. În continuare, limita urmărește traseul drumului forestier până la confluența Râușor/pr. Sec (borna silvică 34 UP I, OS Retezat). De aici se orientează spre SE, pe culmea Secului, până sub cota 1683,0 m (borna silvică 31 UP I, OS Retezat), situată pe culmea Lolaia - Rucșorii, trece prin Vf. Lolăii (1532,0 m) din care coboară pe o culme secundară la confluența Lolaia (Pietrile)/Obârșia Nucșoarei (prin bornele silvice 320, 321, 262, UP VI, OS Pui). De la confluență, limita urcă pe o culme secundară prin bornele silvice 260, 256, UP VI, OS Pui la borna silvică 258 UP VI, OS Pui, de la care coboară în Valea

Mălăieștilor (borna silvică 224 UP VI, OS Pui), din care urcă pe un afluent al acesteia până în Vf. Mic (1634,0 m). În continuare, limita coboară pe un interfluviu secundar, prin locul numit Coliba Iancului (borna silvică 185 UP VI, OS Pui), în pâraul Paroș (borna silvică 185 UP VI, OS Pui), apoi urmărește aval malul stâng al acestuia până la borna 160 UP VI, OS Pui. De la aceasta, urcă pe un bot de deal la borna silvică 159 UP VI, OS Pui, din care coboară în Pârâul Mic (borna silvică 157 UP VI, OS Pui), urmărește amunte pâraul până la borna silvică 146 UP VI, OS Pui, după care urcă în culmea Întâlnicioara (borna silvică 137 UP VI, OS Pui). În continuare limita de nord coboară în valea Râu Alb (borna 134 UP, OS Pui), apoi urcă pe Culmea Coroeștilor (borna silvică 79 UP VI, OS Pui).

Limita estică. Pornește din Culmea Coroeștilor (borna silvică 79 UP VI, OS Pui), situată pe interfluviul dintre Râu Alb [IV-1.117.10] și Pârâul Poienii, trece prin Vf. Brădetului (1861,3 m) și cota 1862,7 m, după care urmărește interfluviul dintre Râu Alb și Râu Bărbat [IV-1.117.7], până în Vf. Capu Găierului (1846,5 m), trecând prin cotele 1862,7 m și 1834,0 m. Din Vf. Capu Găierului (1846,5 m), coboară pe o culme secundară în Râu Bărbat, prin bornele silvice 219 și 218 UP V, OS Pui, și urmărește amunte (circa 2 km) malul drept al Râului Bărbat, până la borna silvică 162 UP V, OS Pui. În continuare urcă culmea Pilugu Mare, trecând prin vârfurile Lazărului (2282,0 m), Gruniu (2219,0 m) și Vf. Morii (2383,0 m), până în șaua dintre Vf. Custurii și Vf. Morii. Din acest punct coboară spre S în pâraul Morii, pe care îl urmează aval prin bornele silvice 101 și 98 UP V, OS Lupeni, apoi urcă pe un afluent de dreapta al acestuia până la liziera pădurii (borna silvică 100 UP V, OS Lupeni). În continuare urmărește limita fondului forestier (pe sub culmea Străunile), până la borna silvică 38 UP V, OS Lupeni, din care coboară pe o culme secundară în valea Buta (borna silvică 39 UP V, OS Lupeni) pe care o urmează aval, pe malul stâng până la ieșirea din Cheile Butei (borna silvică 3 UP V, OS Lupeni).

Limita sudică. Începe la ieșirea din Cheile Butei (borna silvică 3 UP V, OS Lupeni) urcă în Culmea Negrișar prin borna silvică 6 UP V, OS Lupeni, de la care urmărește limita nordică a unor enclave din UP IV (E9 și E3), trecând prin bornele silvice 372, 325, 323, 324, 317, 309, toate din UP IV, OS Lupeni până în valea Jiului de Vest (borna silvică 303 din UP IV, OS Lupeni). De aici urmărește amunte malul drept al Jiului de Vest, până la confluența Scocu Sec (Jara)/Jiu de Vest (borna 198 UP IV, OS Lupeni), apoi se continuă pe un interfluviu secundar (Culmea Piatra Soarbele) până la limita jnepenișului cu golul alpin (borna silvică 241 UP IV Lupeni), trecând prin bornele silvice 244 UP IV, OS Lupeni (cota 1376,0 m) și 242 UP IV, OS Lupeni. Limita se continuă spre S pe marginea fondului forestier, prin bornele silvice 236 și 235 UP IV, OS Lupeni până în interfluviul Cerna/Jiu de Vest (borna silvică 453 UP IV, OS Lupeni). Din acest punct, limita Parcului Național Retezat este comună cu cea a

a Parcului Național Domogled - Valea Cernei, până în Vf. Morii (2279,0 m) și se menține până în Vf. Paltina (2149,1 m) pe Culmea Soarbele (interfluviul Cerna [VI-2]/Jiu[VII]). Din Vf. Paltina (2149,1 m), limita trece pe interfluviul Cerna/Mureș [IV-1] pe care îl urmează prin Vf. Galbena (2161,0 m), cotele 2174,0 m și 2113,0 m, Vf. Micușa (2179,6 m), Vf. Scărișoara (2211,0 m), și Vf. Bulzului (2245,4 m). Din Vf. Morii (2279,0 m), limita coboară pe la obârșia pârâului Morii până la intrarea acestuia în pădure (borna 351 UP III, OS Retezat), urmărește limita fondului forestier până în valea Râu Șes (borna 121 UP III, OS Retezat), prin bornele silvice 102, 104, 106, 108, 110, 112, 114, 117, 116, 115, 119 UP III, OS Retezat.

Limita vestică. Din valea Râu Șes (borna 121 UP III, OS Retezat) urmează limita fondului forestier până în pârâul Corciova (borna silvică 205 UP III, OS Retezat), pe sub Vf. Prislop (1838,8 m) și Vf. Soju (1961,5 m), prin culmea care coboară din Vf. Soju (borna silvică 134 UP III, OS Retezat), pârâul Șcheiu (borna 146 și 352 UP III, OS Retezat), trecând prin bornele 149, 150, 151, 154, 156, 158, 166, 173, 179, 187, 193 UP III, OS Retezat. În continuare limita urmărește aval malul stâng al pârâului Corciova până la acumularea Gura Apei (borna silvică 204 UP III, OS Retezat), urmărește malul de NV al lacului de acumulare, până în dreptul barajului, pe care îl traversează către malul drept al Râului Mare (borna silvică 339 UP III, OS Retezat). Mai departe limita urmărește limita fondului forestier până în dreptul muchiei Runcului, unde se întâlnește cu limita de N (borna 4 UP V, OS Retezat).

PARCUL NATURAL PORȚILE DE FIER

Limita nordică. Pornește de la confluența Canalului Patoc cu râul Nera și urmărește o culme secundară până în dealul Mlăciche (149,9 m), după care, până la liziera pădurii din vestul localității Cărbunari (borna 140 UP III, OS Moldova Nouă), urmează cumpăna de ape dintre bazinele hidrografice ale Nerei [VI-1] și Dunării [XIV-1], situată pe culmea principală a Munților Locvei, trecând prin următoarele culmi și vârfuri: Vf. Ciuca (294,0 m), Vf. Vărgolia Mică (366,4 m), Vf. Vărgolia Mare (444 m), Vf. Livada (500,4 m), Vf. Mărcuș (510,3 m), Creasta lui Milan, Vf. Poiana Lisa (546 m), Dealu Turcului, Culmea Naidășului, Vf. Tâlva Cerbului (659,8 m). De la liziera pădurii din vestul localității Cărbunari (borna silvică 140 UP III, OS Moldova Nouă), până la obârșia pârâului Cremenița (la Izvorul Măneștilor), limita parcului urmărește limita fondului forestier cu pășunea Cărbunari, ocolind pe la sud-vest localitatea Cărbunari și continuă apoi malul stâng al pârâului Cremenița [VI-1.14.1] până la confluența cu pârâul Răchita [VI-1.14]. De la izvorul Măneștilor până la confluența Cremenița/Răchita, limita este comună cu cea a Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița. În continuare, limita urmărește amunte malul drept al pârâului Răchita, prin obârșie, până în Vf. Ravensca Sud (725,8 m) și continuă

spre sud, pe culme, până în Vf. Groșanăț (578,4 m). Din acest vârf, coboară pe o culme secundară (Cracul Rău), prin cota 461,6 m, la confluența pâraielor Oravița/Oravița Seacă. În continuare, limita urcă pe Cracu Calului până în Tâlva Toronița (712,9 m), trece prin cot 561,0 m și înșeuarea Balta Toronița, apoi urcă pe Culmea Mărgianului până în Vf. Ursului (704,8 m), ocolește obârșia pâraului Camenița [XIV-1.7.3a] până în Vf. Dealu Mare (495,5 m), trece prin Culmea Ilovei și Vf. Cracu Boului (668,0 m), de unde coboară la confluența pâraielor Ilova/Berzasca. De la confluență, limita parcului urmează în amunte malul drept al pâraul Berzasca [XIV-1.7] până la confluența Berzasca/Pâraul Stănicu. În continuare, limita urcă pe culmea dintre cele două pâraie (Culmea Bretina), prin cota 507,8 m, în Vf. Bretina Mare (686,3 m), apoi peste Culmea Grabetina și Cracu Urduțului, în Tâlva Frasinului (849,9 m). De aici urmărește interfluviul dintre Valea Mușchioasă și Pâraului Radu [XIV-1.17.1], prin cotele 674 m, 561 m și 484 m și coboară spre sud-est pe Cracul Radului la confluența râului Mraconia [XIV-1.17] cu pâraul Radu. Urcă pe Cracul Mraconiții în Culmea Secăreaua (borna silvică 97 UP VI, OS Orșova), apoi se continuă spre est, traversează pâraul Morii (borna silvică 96 UP VI, OS Orșova) și urcă pe Cracu Șoblanu Mic până în Vf. Șoblanu (567,0 m). Din acest vârf își schimbă direcția spre sud-est pe Culmea Șoblanului până la borna 4 UP VII, OS Orșova, de unde coboară în pâraul Neamțului [XIV-1.17.3] (borna silvică 184 UP VII, OS Orșova) și urcă prin Culmea Streneacului în Vf. Neamțului (509,8 m) și Vf. Strineacu Mic (602,2 m). În continuare, limita urmărește spre nord culmea vestică a bazinului hidrografic Valea Satului [XIV-1.18], trece prin Dealu Lugășița (636,8 m) până în Vf. Predelu Mic (899,0 m), apoi ocolește obârșia pâraului Predelu Mare prin cota 721,0 m și borna silvică 112 UP IX, OS Orșova. De aici limita coboară pe culmea vestică a bazinului hidrografic al pâraului Predelu Mare până la confluența Predelu Mare/Eșelnița [XIV-1.20], se continuă aval pe malul stâng al râului până la confluența Eșelnița/Ogașul Cireșului, de unde urcă spre NV pe Cracu Cireșului în interfluviul Nera/Eșelnița (borna 262 UP IX, OS Orșova), pe limita dintre județele Caraș-Severin și Mehedinți. Urmează acest interfluviu pe direcție V - E, prin vârfurile Teiul Moșului (968,3 m) și Micelep (913,0 m), pentru a se orienta spre SE prin înșeuarea de la nord de Vf. Cracu Ursului (624,2 m) spre culmea Seracova Mare. În continuare urmărește cumpăna de ape dintre bazinele văilor Seracova Mare și Seracova Mică până la podul rutier și feroviar peste valea Seracova Mare. În continuare, limita traversează Cerna [VI-2], și urcă pe o culme prelungă (spre N) spre Vârfu Cărăula (418,0 m) și Drănic (548,8 m). Urmează apoi direcție S - N, pe Culmea Drănicului, până în Vf. Meteriz (720,3 m), urmărește spre sud cumpăna de ape a bazinului Tarovăț până în Poiana Ciumini și coboară la confluența Valea Piatra Albă/Racovățu. De la confluență, urcă pe Cracu Ciumini până în Vf. Boldovin (621,7 m), de unde coboară în talvegul râului Bahna [XIV-1.21] prin cota 430,3 m. Din râul Bahna limita urcă pe o culme secundară prin cota 253,0 m în Culmea Plaiul Lung (borna 287 UP III, OS Drobeta-Turnu Severin) și ajunge la

intersecția drumului județean Drobeta-Turnu Severin - Baia de Aramă cu limita fondului forestier (borna silvică 33 UP IV, OS Drobeta-Turnu Severin).

Limita estică. Din intersecția drumului județean Drobeta-Turnu Severin - Baia de Aramă cu limita fondului forestier (borna silvică 33 UP IV, OS Drobeta-Turnu Severin) limita urmărește spre sud traseul șoselei până la intersecția cu drumul comunal de pe Plaiu Motorățului (borna silvică 52 UP IV, OS Drobeta-Turnu Severin), urcă în Vf. Motărăț (634,2 m), apoi coboară din nou în drumul comunal din Plaiul Motărățului (Dealul Hățesc) pe care îl urmează, până la cota 567 m. În continuare limita urmărește spre sud cumpăna de ape Slătiniu Mare/Valea Mare (afluent dreapta al Jidoștiței) pe traseul LEA - 10 kv (prin bornele silvice 144, 142, 139, 59 (Dl. Șulmea), UP V, OS Drobeta-Turnu Severin). Limita continuă pe culmile dintre afluenții Jidoștiței, Luchița Mare și Valea Grecului, prin Dl. Mișcanului și Dl. Grecului (bornele silvice 95, 73, 91 și 85, UP V, OS Dr.- Turnu Severin), coboară la confluența văii Grecului cu pârâul Jidoștița [XIV-1.22], apoi se continuă spre SV prin Dealu La Pietroi, pe la vest de localitatea Breznița-Ocol. Limita urmărește în continuare drumul de sub Vf. Vărănic (402,0 m), până sub cota 312,0 m (borna 277 UP V, OS Drobeta-Turnu Severin). De aici limita parcului urmărește limita fondului forestier, până în malul Dunării (borna silvică 269 UP V, OS Drobeta-Turnu Severin) prin bornele silvice 260, 261, 275 din UP V, OS Drobeta-Turnu Severin.

Limita sudică. Este reprezentată de granița de stat a României pe fluviul Dunărea (șenalul navigabil) de la vest de Schela Cladovei (în dreptul bornei 269 UP V, OS Drobeta-Turnu Severin), până la Gura Nerei.

Limita vestică. Este reprezentată de râul Nera de la confluența cu Dunărea până la confluența cu Canalul Patoc (pe o lungime de aproximativ 5,4 km).

PARCUL NAȚIONAL CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA

Limita nordică. Pornește din Dealul Tâlva Mică (borna silvică 12 din UP V, OS Oravița), trece peste vârful Tâlva Mare (853,3 m), pe interfluviul ce desparte bazinul Oraviței [V-3.10a.1] de cel al Jitinului, apoi coboară în drumul național DN 57B în borna silvică 54 din UP V, OS Oravița, pentru a ocoli pe la sud sanatoriul Marila pe limita fondului forestier, prin bornele silvice 49 și 36 din același UP. De aici se continuă pe drum până la borna silvică 44 din UP III, OS Anina, de unde se îndreaptă spre sud până în borna silvică 43. De aici continuă pe Cracu Ocnarului, prin borna silvică 36 și pe Dealu Ocnarului, apoi pe Vârtoapele lui Matei până la borna silvică 23, unde trece pe limita fondului forestier, pe care coboară în Valea Minișului [VI-1.7] în borna silvică 15 din UP II, OS Anina. Urmează aval valea Minișului pe malul stâng până în borna silvică 81 din UP III, OS Anina, de unde urmărește limita fondului forestier prin

bornele 77, 76, 75 din aceeași unitate de producție, pe la sud de localitatea Steierdorf, trece pe malul stâng al pârâului Șteir [VI-1.7.a] în borna silvică 129 și coboară până la confluența cu Valea Minișului. De la confluență urcă pe Dealul Frumos (832,2 m), care desparte bazinele hidrografice ale Minișului și Șteirului și merge pe culme prin Dealul Zăbăl pe interfluviul ce desparte bazinul Minișului de bazinele pârâielor Buhu și Poneasca [VI-1.7.1] până la confluența Poneasca/Miniș (borna silvică 218 din UP II, OS Bozovici).

Limita estică. Pornește de la confluența Poneasca/Miniș și continuă aval pe malul stâng al Minișului până la confluența cu Vâlceaua Maraștilor, urcă pe Dl. Padizelu Mare (546,6 m), continuă pe Dl. Brezăricea și coboară la confluența Pârâului Lighidia [VI-1.7.3] cu un afluent de stânga al acestuia (borna silvică 61 din UP II, OS Bozovici). Urcă pe culmea Agrișului și apoi coboară în pârâul Agriș [VI-1.9] la confluența acestuia cu Ogașul Streneac, pentru a continua pe un aliniament de culmi format din Dealul Streneacu (765 m), Tâlva Mare, Tâlva Curmăturii, Poiana Zaniului, Poiana Goruneț, Poiana Braniște, Zmuta Mare, traversând valea Lăpușnicului [VI-1.11] pe la confluența sa cu pârâul ce izvorăște de sub vârful Tâlvei (791,70 m), apoi pârâul Mocerîș [VI-1.12] pe la confluența sa cu Ogașul Fetei Mari, de unde urcă în vârful Zmulta Mare (506 m). De aici coboară în Pârâul Ducin [VI-1.12a], pe care îl urmează pe malul stâng până la confluența sa cu pârâul Ducinoiu. Coboară pe malul stâng al Ducinului până la confluența sa cu Ogașul Odăilor, de unde urcă în Vf. Odăilor (537,60 m). Din acest vârf coboară până la borna silvică 12 din UP I, OS Bozovici, continuând pe malul stâng al Ogașului Bâzăcan, și de la confluență pe malul stâng al văilor Ducinului și Nerei până la confluența Nerei cu Valea Bucevii.

Limita sudică. Urmează Văile Bucevii și Cremenita [VI-1.14.1] pe malul drept al acestora, apoi urmează Pârâul Boiștea pe malul drept până la confluența acestuia cu Valea Runcii, pe care o urmează până la obârșia sa, unde trece pe limita fondului forestier, în borna silvică 241 din UP III, OS Sasca Montană, până în borna silvică 253 din același UP.

Limita vestică. Pornește de la est de localitățile Cărbunari și Știnăpari din borna silvică 253 din UP III, OS Sasca Montană și continuă pe limita fondului forestier până la borna silvică 233 din UP IV, OS Sasca Montană. De aici urcă pe Cracul Băltan, prin Vf. Cioaca Înaltă (593,1 m) pe la est de Sasca Română, până ajunge în valea Nerei la confluența acesteia cu pârâul al cărui versant vestic este Cracu Mișcu. Urcă pe valea Nerei până la borna silvică 203 din UP I, OS Sasca Montană, confluența cu Pârâul Beiu [VI-1.15], de aici pe malul drept al Ogașului Chichireagul Mare [VI-1.15.1] până la borna silvică 11 din aceeași unitate de producție, iar de aici merge pe limita fondului forestier până la Pârâul Vicinic prin bornele 195, 199, 198 din UP V, OS Oravița. Urcă pe o culme

secundară a cărei cotă maximă este de 401,6 m, iar de aici până la est de localitatea Oravița merge pe limita fondului forestier, prin bornele 143, 137, 120, 357, 77, 74 din același UP V, OS Oravița. Ocolește localitatea Oravița pe limita fondului forestier, ajungând în borna silvică 8, de unde urcă în Vârful Tâlva Mică (borna silvică 12 din UP V, Valea Oravița, OS Oravița).

PARCUL NATURAL APUSENI

Limita nordică. Din vârful Măgura Fericiei (1106,1 m) limita urmărește, spre NE, culmea principală dintre bazinele Crișului Pietros [III-1.42.9] și al văii Nimăiești [42.13] până în Vf. Poienii (1626,8 m). În continuare, limita urmărește culmea principală dintre bazinele hidrografice Crișului Repede [III.44] și Someșului Mic [II-1.31] (de la izvor până la confluența cu Someșul Rece se numește Someșul Cald), prin cota 1515,4 m, Vârful Bohodei (1653,8 m), Vf. Fântâna Rece (1652,4 m), Vf. Cârligatele (1694,3 m), cota 1650,3 m, Vf. Coasta Brăieșei (1692,4 m), Vârful Briței (1758,6 m), culmea Piatra Tâlharului, Vârful Miclău (1639,9 m) și Vf. Nimăiasa (1588,9 m). Din Vf. Nimăiasa limita trece pe interfluviul dintre Valea Stanciului [III.44.4.1] și pârâul Crăciun [III-1.44.5.1] prin "La Nimăiasa" (1612,0 m), cota 1584,0 m, Vf. Vârfurașu (1687,8 m) și se continuă spre NE, prin șaua Între Munți, până în Vf. Dealu Păltinișului (1785 m). În continuare, limita are o direcție generală spre S, pe interfluviul Valea Stanciului [III.44.4.1]/Seciu [III.44.4.2], trece prin Vf. Piatra Grăitoare (1557,1 m), Vf. Iconii (1497,6 m) și cota 1419,0 m. De la aceasta, limita coboară pe un interfluviu secundar prin înșeuarea cu cota 1175,0 m, până la confluența Valea Stanciului/Valea Arsă, apoi urcă în versantul drept al Văii Arse prin cota 1265,0 m (Dl. Rășinarilor), în Vârful Cuciulata (1485,9 m). De la Vârful Cuciulata (1485,9 m) limita este situată din nou pe interfluviul principal dintre Crișul Repede și Someșul Mic, trece prin șaua Prislop (1250 m), Cuciulata (1267,2 m), cota 1245,0 m, Măgura Călățele (1403,9 m) și cotele 1101,1 m, 1115,0 m, până la liziera pădurii (borna silvică 162 UP V, OS Beliș). De la liziera pădurii ocolește prin N intravilanul satului Bălcești (com. Beliș), continuă pe drumul comunal dintre Bălcești și Beliș (1,3 km), apoi își schimbă direcția spre N, prin cotele 1103,0 m, 1104,0 m, 1099,0 m (Dl. Negru), după care urmărește traseul drumului comunal până în cota 1136,6 m situată deasupra cătunului Dealu Negru.

Limita estică. Din cota 1136,6 m, limita coboară la confluența Văii Negre cu Someșul Cald, apoi urmează în amunte malul drept al Someșului Cald până la barajul lacului de acumulare Fântânele (extremitatea de est), de unde se continuă spre S pe culmea secundară dintre Pârâul Valea Rea și Pr. Ghidurilor (Pârâul Mestecăniș) până în Dâmbu Hîr (1311,5 m). În continuare limita urmărește culmea principală dintre bazinul hidrografic Beliș [II-1.31.5] cu bazinele Răcătau [II-1.31.9.4] și Dobruș [II-1.31.9.4.1] până în șaua dintre Colțau

Vârfului (1652,6 m) și Vârful Pietroasa (1564,0 m), trecând prin Dealul Fântânele (1360,5 m), Vârful Dobruș (1413,0 m), Vârful Stâniei (1461,0 m), Chicera Negrului (1496,8 m), Dl. Săștinii (1473,0 m) și Colțau Vârfului (1652,6 m). Din șaua dintre Colțau Vârfului (1652,6 m) și Vârful Pietroasa (1564,0 m), limita coboară pe valea Ploștini [IV-1.81.5.1] prin borna silvică 360/UP VIII, OS Gârda și urmărește malul drept al pârâului Ploștini până la confluența acestuia cu pârâul Albac [IV-1.81.5], pe care îl urmărește aval până la confluența cu Arieșul Mare [IV-1].

Limita sudică. De la confluența Albac [IV-1.81.5]/Arieșul Mare [IV-1], limita urmează spre amunte malul drept al Arieșului Mare până la obârșia acestuia în Pasul Vârtop (1160 m) incluzând Cheile Albacului și ocolind intravilanul localităților Scărișoara, Gârda de Sus și Arieșeni. Din Pasul Vârtop, limita urmărește spre S culmea principală dintre bazinul Crișurilor [III] și Mureș [IV-1] până în Gălișoara (1395,5 m), apoi se continuă pe o direcție generală E - V pe culmea Dealul Curbăluit (1181,8 m) până la confluența Hoanca Moțului/Valea Corlatului, și se continuă aval pe malul stâng al Văii Crișu Băița [III.42.5] până în satul Fânațe (com. Câmpani) la confluența cu V. Brusturi.

Limita vestică. De la confluența Crișu Băița/V. Brusturi, limita urmărește spre N liziera pădurii (bornele silvice 227 UP I, OS Vașcău și 228 UP IV, OS Sudrigiu) spre podul de lângă biserica localității Sighiștel, de unde urcă pe culmea secundară Dâmbu Osoiului, se continuă pe culmea dintre valea Sighiștel [III.42.5.1] și Valea Neagră (Valea Izbuclui) [III.42.6] prin cotele 640,1 m și 606,0 m, Vârful Brusturi (770,1 m) și Vârful Măgurii (741,3 m). În continuare limita traversează valea Pârâului Crăiasa prin localitatea Chișcău pe la intersecția cu drumul care urcă în Dealul Chișu și se îndreaptă spre locul La Ogrăduță (578,4 m). De aici urcă în Dealul Chișu, apoi coboară în Valea Mare (Pietroșița) până la liziera pădurii (borna silvică 21 UP IV, OS Sudrigiu) pe care o urmează până în Valea Lazului (borna silvică 229 UP IV, OS Sudrigiu), apoi urcă în Vârful Plopilor (723,8 m), de unde coboară pe o culme secundară până la confluența Crișului Pietros [III.43.9] cu Valea Mare Cărpinoasă (Valea Aleu) [III.42.9.2]. De la confluență urcă în Dealul Lazului (567 m) și urmărește spre N cumpăna de ape a bazinului hidrografic Valea Mare Cărpinoasă (Valea Aleu) [III.42.9.2], trece prin cota 684,5 m, Vf. Dealul Blidaru (800,2 m) și ajunge în Vf. Măgura Fericii (1106,1 m).

PARCUL NAȚIONAL MUNȚII RODNEI

Parcul Național Munții Rodnei este desemnat internațional de către Comitetul MAB UNESCO ca Rezervație a Biosferei.

Limita nordică. Din vârful Măgura Mare (1599,2 m), limita parcului se orientează spre nord, pe interfluviul de vest al bazinului hidrografic Valea lui Stepan până la ieșirea acestuia din fondul forestier (borna silvică 193 UP VI, OS Borșa). De la ieșirea din pădure a Văii lui Stepan, limita parcului se îndreaptă spre est urmând limita fondului forestier și traversând văile Izvorul Dragoș [I-1.1.6.], Valea Dragoș, Valea Hotarului, Valea Huțile, Valea Pietroasa [I-1.1.4.], Valea Tisei trecând prin bornele silvice: 83, 82, 36, 12 aparținând UP VI, OS Borșa, până în valea pârâului Repede la sud de confluența pr. Tisei cu pr. Repede [I-1.1.3.] (borna silvică 184 UP V, OS Borșa). Limita parcului urmează amunte malul drept al pârâului Repede până la prima confluență importantă (borna silvică 197 UP V, OS Borșa) și urcă spre est pe o culme secundară până în vârful de cotă 1302,8 m de unde coboară spre nord în valea Vinișorul, pe o culme secundară. Limita continuă amunte pe malul drept al Văii Vinișorul până la intrarea acestuia în fondul forestier (borna silvică 189 UP V, OS Borșa), și se înscrie apoi pe liziera pădurii până la confluența pârâielor Negoescu Mare [I-1.1.2.] și Negoescu Mic (borna silvică 148 UP V, OS Borșa). De la confluență, limita parcului merge spre est pe culmi secundare, traversează interfluviul dintre bazinele hidrografice Negoescu și Fântâna [I-1.1.a], trece prin vârful Buza Muntelui (1663,4 m) și ajunge în valea Fântâna la nord de confluența văii Păltinișului cu valea Cimpoiășul (borna silvică 93 UP V, OS Borșa). Limita continuă aval pe malul stâng al pârâului Fântâna până la confluența cu pr. Zănoaga, urmărește amunte malul drept al pr. Zănoaga, trece prin obârșia acestuia și urcă până în înșeuarea Pasului Prislop pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Vișeu [I-1] și Bistrița [XII-1]. Din Pasul Prislop limita parcului coboară la obârșia Bistriței Aurii pe care o urmează avale, pe malul stâng, până la confluența cu pârâul Rotunda.

Limita estică. De la confluența pr. Rotunda cu Bistrița Aurie limita parcului urmează amonte pr. Rotunda, trece prin obârșia acestuia și se continuă pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Bistrița și Someșul Mare [II-1] până în vârful Nichitaș (1450,7 m). Continuă din acest vârf pe interfluviu până în vârful Stăniștea (1477,7 m), trecând prin vârfurile Gaja (1847,1 m), Dosul Gajei (1856,0 m), Ineuț (2222,5 m), Roșu (2113,1 m) și Cobășel (1835 m).

Limita sudică. Din Vf. Stăniștea (1477,7 m), spre sud-vest și apoi spre vest, limita urmează un interfluviu secundar până în valea Cobășelului [II-1.4.] la aproximativ 1000 m avale de confluența Cobășelului cu pârâul Visu (borna silvică 87 UP IV, OS Rodna). Din acest punct limita parcului continuă spre Capul Beneș (1587,1 m), mai întâi pe un interfluviu secundar și apoi prin estul vârfului Capul Beneș, pe limita fondului forestier, până la cota 1493,0 m. De la această cotă limita parcului coboară pe interfluviu până la confluența Izvorului Roșu [II-1.5.1.] cu Izvorul Băilor [II-1.5] și continuă apoi aval pe malul stâng al râului Izvorul Băilor până la confluența cu pârâul Valea Seacă, pe care urcă

urmând malul drept, trece prin obârșia acestuia (borna silvică 108 UP IV, OS Rodna) și continuă pe limita fondului forestier și pe interfluviul secundar ce urcă în vârful de cotă 1542,6 m. Din acest vârf, aflat pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Izvorul Băilor și Anieș [II-1], limita coboară spre vest, pe culme (borna silvică 247 UP IV, OS Rodna) și pe limita fondului forestier până la confluența Anieșului Mic [II-1.6.1] cu Anieșul Mare [II-1.6]. În continuare, spre sud, limita parcului este dată de limita fondului forestier de pe dreapta văii Anieș până la intersecția acesteia cu malul râului (borna silvică 194 UP III, OS Sângeorz Băi). Continuă aval pe malul stâng al Anieșului până ce acesta se desparte de liziera pădurii (borna silvică 167 UP III, OS Sângeorz Băi), apoi urmărește limita fondului forestier până în valea Blidăreasa (borna silvică 166 III, OS Sângeorz Băi). Limita urcă pe malul drept al pr. Blidăreasa, trece prin obârșia acestuia, traversează interfluviul dintre bazinele hidrografice Blidăreasa și Valea Vinului [II-1.8.2.] și coboară pe o culme secundară în Valea Vinului (borna silvică 140 UP II, OS Sângeorz Băi). De aici limita urmează avale malul stâng al Văii Vinului până la ieșirea din fondul forestier (borna silvică 135 UP II, OS Sângeorz Băi). Continuă spre vest pe limita fondului forestier (borna silvică 198 UP II, OS Sângeorz Băi) și coboară pe o culme secundară în valea Piatrelor [II-1.8.1.] (borna silvică 195 UP II, OS Sângeorz Băi). Traversează aproximativ perpendicular interfluviul dintre bazinele hidrografice Valea Piatrelor și Cormaia pe culmi secundare, până amunte de confluența pr. Cormaia [II-1.8.] cu Izvorul Craiului (borna silvică 255 UP II, OS Sângeorz Băi). Continuă aval pe malul stâng al râului Cormaia până la confluența acestuia cu Valea Vinului și urcă pe Culmea Craiului pe care o urmărește pe limita fondului forestier până în vârful Craiului (1658,7 m). Din vârful Craiului limita parcului continuă spre nord pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Rebra [II-1.15] și Cormaia până în apropierea vârfului Detunata (1752,3 m), trecând prin vârful Scărișoara. Din apropierea vârfului Scărișoara (200 m sud-vest), limita parcului coboară la obârșia pârâului Scăricele și continuă pe malul stâng al acestuia până la confluența cu valea Rebra.

Limita vestică. De la confluența pârâului Scăricele cu valea Rebra limita urmează amunte malul drept al Rebrei până la confluența cu Rebrășoara Mare și continuă pe malul drept al acesteia până la confluența cu pârâul Miniș. De la această confluență limita urmează interfluviul dintre pr. Miniș și Rebrășoara Mare până în vârful Tomnaticului (1373,9 m), de unde coboară spre nord în pârâul Bârlata (borna silvică 228 UP IV, OS Năsăud). De aici urmărește amunte malul stâng al pârâului Bârlata până la confluența cu pârâul Celarul, pe care urcă până în Piciorul Bătrâna. Din Piciorul Bătrâna limita continuă spre NE (aproximativ 600 m) pe limita fondului forestier și apoi coboară spre NV, pe o culme secundară, în valea Izvorul Nistor. Din valea Izvorul Nistor limita parcului urcă în culmea Bătrâna și continuă spre nord, coborând la obârșia pârâului Runcani pe care îl urmează până la confluența cu Izvorul Izei (68 UP I,

OS Sălăuța). De la confluență limita parcului urcă pe culme în vârful Troian și se orientează spre est prin vârful Răchitiș pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Iza și Rebra. Din vârful Răchitiș limita continuă pe culmea principală până în vârful Măgura Mare (1599,2 m).

PARCUL NATURAL BUCEGI

Limita nord-vestică. Pornește din valea Râul Mare (Provița) aval de confluența cu Valea Grăigarul (borna silvică 224 UP III, OS Râșnov) și urmărește limita fondului forestier, până în albia pârâului Sumerița, afluent al Pănicerului (borna silvică 241 UP III, OS Râșnov). Apoi, urcă pe versantul stâng al Sumeriței (DI. Tinoasa sau Piscul Scurt), pe limita fondului forestier, trece peste Dealul Tinoasa și coboară în pârâul Pănicer (borna silvică 262 UP III, OS Râșnov), de unde urcă în Culmea Cărbunarilor la cota 1122,0 m (borna silvică 261 UP III, OS Râșnov). Traversează pădurea pe versantul nord-vestic al Culmii Cărbunarilor până la culmea de pe dreapta pârâului lui Opriș (borna silvică 8 UP IV, OS Râșnov), după care, pe direcția SV, ajunge la drumul forestier DF 25 (borna silvică 28 UP IV, OS Râșnov) pe care-l urmează până la capătul sudic al fânețelor din Muntele Frunții (borna silvică 65 UP IV, OS Râșnov). În continuare urmează limita fondului forestier pe versantul drept al văii Poarta până la răscrucea dintre DF 24 cu drumul forestier care duce în Muntele Frunții (borna silvică 74 UP IV, OS Râșnov). De aici urmează limita fondului forestier pe Muchia Noaghia (borna silvică 62 IV, OS Râșnov) până la confluența unde se formează Valea Rece (borna silvică 28 UP V, OS Râșnov), prin borna silvică 29 UP V, OS Râșnov. Mai departe limita urmărește amunte Valea Rece, până la cea de-a doua confluență de la izvoare (borna silvică 31 UP V, OS Râșnov), după care urcă culmea, pe limita fondului forestier (borna silvică 35 UP IV, OS Râșnov). În continuare tot pe limita fondului forestier se orientează spre VSV până în valea Tisei (borna silvică 58 UP V, OS Râșnov), de unde continuă spre S pe versantul drept al văii, pe limita fondului forestier, pentru a reveni în Valea Tisei (borna silvică 72 UP V, OS Râșnov). Din Valea Tisei urcă Muchia Preduș (borna silvică 71 UP V, OS Râșnov) și se menține pe culme până la cota 1369,0 m (borna silvică 81 UP V, OS Râșnov). Coboară pe linia de cea mai mare pantă în Valea Șimon [VIII-1.50.4.3] (borna silvică 87 UP, V OS Râșnov), urcă Muntele Pleșei (borna silvică 146 UP V, OS Râșnov), și ajunge în borna 230 bis UP VI, OS Râșnov, trecând prin cotele 1301,0 m și 1311,2 m.

Limita vestică. Din Muntele Pleșei (de la borna 230 bis UP VI, OS Râșnov), limita coboară pe o culme secundară în Valea Bângăleasca, (borna silvică 231 UP VI, OS Râșnov), urcă din nou pe cumpăna apelor în Culmea Pleșei (borna 232 UP VI, OS Râșnov) apoi coboară din nou în Valea Bângăleasca (borna 236 UP VI, OS Râșnov). De aici se menține pe pârâu avale până la ieșirea acestuia din pădure (borna 296 din UP VI, OS Râșnov). Apoi trece pe versantul stâng al

văii și traversează Culmea Bărbulețului, pe la limita fondului forestier, până în Valea Moeciu Rece (Moiecel) [VIII-1.50.4] (borna silvică 314 UP VI, OS Râșnov) și urcă pe pârâu până la obârșie și ajunge în Vârful Gorganului (1597,5 m). De aici se îndreaptă spre SSE, pe interfluviul principal dintre bazinele hidrografice ale Văii Negre [XI-1.1.1] și Brătei [XI-1.1], până la confluența Pârâului Negru/Valea Brăteiului, pe culmea Muntele Lacului, prin Vârful Dudele Mari (1954,3 m) și culmea Dudele Mici (1714,5 m). În continuare limita urmărește aval malul drept al pârâului Brătei până la borna 94 UP IV, OS Moroeni. De aici limita traversează interfluviul dintre bazinele hidrografice Brătei și Izvoru Rătei [XI-1.2] (Valea Răteiului), pe culme secundară, prin Culmea Hăteiu (1535,0 m), până în Valea Răteiului (borna silvică 39 UP IV, OS Moroeni). De aici limita parcului urcă pe interfluviul dintre Izvorul Rătei și Raciul [XI-1.3] la cota 1635,5 m (borna silvică 40 UP IV, OS Moroeni), de unde se menține pe acest interfluviu până la borna silvică 197 UP III OS Moroeni din culmea Muntele Raciul și coboară pe o culme secundară în pârâul Raciul (borna 191 UP III, OS Moroeni).

Limita sudică. Din pârâul Raciul (borna silvică 191 UP III, OS Moroeni) urmărește malul drept al acestuia până la vărsarea în Ialomița [XI-1], urmărește amunte malul stâng al Ialomiței până la confluența cu Pârâul Porcului (borna silvică 229 UP III, OS Moroeni). Traversează interfluviul Ialomița/Glodu [XI-1.4.1], prin Plaiul Priporului, la sud de cota 1309 m, și coboară în Pârâul Glodu la borna 31 UP VI, OS Moroeni, pe care îl urmează în aval până la vărsarea în Ialomicioara [XI-1.4]. De la confluență, limita urcă pe Ialomicioara pe malul stâng, secondând șoseaua Târgoviște - Sinaia până la circa 200 m aval de confluența Pârâului Cărpiniș (Cărpiniș) [XI-1.4.a] cu Ialomicioara, se menține pe limita fondului forestier, pe marginea poienii din aval de confluență, pe care o ocolește pentru a reveni în amunte de confluență, dar pe stânga Ialomicioarei și urcă pe afluentul Cheia Mare până la cota 1209 m (256 UP VI, OS Moroeni). În continuare urmează spre N culmea principală dintre Ialomicioara și Prahova [XI-1.20], de unde coboară la obârșia Pârâului Negru (borna silvică 52 UP IV, OS Sinaia), pe care îl urmează avale, până la vărsare în Pârâul Izvoru Dorului [XI-1.20.6] pe care îl urmărește aval până în dreptul bornei silvice 3 UP V, OS Sinaia, de pe versantul stâng al văii.

Limita estică. Pornește din valea Izvoru Dorului (borna silvică 3 UP V, OS Sinaia) și urmărește limita fondului forestier prin bornele silvice 33 din Valea Zgarbura, 40 din Plaiu Cășăriei și 56 din valea Peleş [XI-1.20.5], toate din UP V, OS Sinaia, până în culmea Plaiu Palatului (borna silvică 52 UP V, OS Sinaia), lăsând în afară intravilanul localității Sinaia. Coboară pe Plaiul Palatului pe limita fondului forestier până la intersecția drumului forestier Opler cu limita dintre subparcelele 1D și 4 din UP VI, OS Sinaia, apoi urmărește în continuare limita de subparcele, prin bornele 4, 7, 14, 19, 24, 29, 42, toate din UP VI, OS

Sinaia, până deasupra DN1 (borna silvică 41 UP VI, OS Sinaia). De aici se continuă pe limita fondului forestier până în Valea Cerbului [XI-1.20.2], (borna silvică 25 UP I, OS Azuga), ocolind intravilanul localităților Poiana Țapului și Bușteni prin bornele silvice 21 și 31 UP VII, OS Sinaia (ultima din Valea Jepilor) și prin borna silvică 22 UP I, OS Azuga din Valea Albă. În continuare limita urmărește amunte Valea Cerbului pe limita fondului forestier din versantul drept până la cabana Gura Diham, formează un intrând pe culmea Muntele Diham între bornele silvice 59, 99 și 152 UP I, OS Azuga (ultima situată la confluența Valea Cerbului/Cracu Diham (Valea Seacă). De la confluență limita urmărește amunte malul stâng al văii Cracu Dihamului, până în șaua Baiu dintre Vf. La Clește (1461,0 m) și Vf. Baiului (1518,8 m), apoi urcă în Vf. Baiului (Diham) pe interfluviul dintre bazinele hidrografice ale râurilor Olt [VIII-1] și Ialomița [XI-1]. De aici continuă spre SV prin înșeuarea dintre Vf. Diham și Vf. Căpățâna Porcului (1593,9 m) situată deasupra cabanei Poiana Izvoarelor, de unde coboară în obârșia pârâului Râul Mare (borna silvică 157 UP III, OS Râșnov) pe care îl urmează până la confluența cu Pârâul lui Dobre. De la confluență urmărește limita fondului forestier de pe stânga văii Râul Mare până întâlnește limita de NV a parcului în borna silvică 224 UP III, OS Râșnov.

PARCUL NAȚIONAL CHEILE BICAZULUI - HĂȘMAȘ

Limita nordică. Din Vf. Licaș (1675,2 m) limita ocolește pe la nord poiana de pe pisc și coboară spre est pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Licaș și Cupaș [XII-1.53.48.2] și apoi pe culmea dintre pârâul Suhard și pârâul Cupaș până în Vf. Suhard (1507,0 m). De aici coboară pe culmea secundară dintre cele două pâraie cu obârșiile în estul vârfului Suhard până la confluența acestora și apoi pe pârâu până la confluența cu pârâul Cupaș (borna silvică 351 UP VIII, OS Gheorgheni). În continuare urmărește aval malul stâng al pârâului Cupaș până la cota 954,1 m aflată la confluența cu primul afluent pe stânga, urcă pe acesta până la obârșie (borna silvică 417 UP VIII, OS Gheorgheni) și continuă pe limita fondului forestier până la cota 1358,0 m aflată pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Cupaș și Lapoș [XII-1.53.48.3]. În continuare, limita urmează interfluviul spre est până la cota 1332,0 m de unde coboară spre nord-est pe culmea secundară din vestul cheilor Lapoșului până amunte de acestea (borna silvică 8 UP VI, OS Bicazul Ardelean). De la capătul din amunte al cheilor (borna silvică 8 UP VI, OS Bicazul Ardelean), limita parcului se continuă spre est pe limita fondului forestier până la est de localitatea Bârnadu (borna silvică 123 UP VI, OS Bicazul Ardelean). De aici urmărește talvegul pârâului prin pădure, pe limită de parcelă și apoi pe limita fondului forestier până în valea Șugăului [XII-1.53.48.5] (borna silvică 125 UP VI, OS Bicazu Ardelean). Din acest loc limita continuă pe creasta abruptului stâng al văii Șugăului până la confluența acesteia cu Bicazul [XII-1.53.48.], incluzând în parc cheile Șugăului.

Limita estică. De la confluența Șugăului cu Bicazul, limita urcă pe Bicaz până la circa 100 m amunte de ramificația drumului (borna silvică 348 UP IV, OS Bicazu Ardelean) apoi se orientează spre sud-est și urcă pe interfluviul dintre Bicaz și Surduc, urmărind limita fondului forestier până în Vf. Surduc (925,5 m). Din acest vârf limita parcului urmărește limita sinuoasă a fondului forestier până la confluența pârâului Țiganul cu primul afluent pe dreapta (borna silvică 3 UP V, OS Bicazu Ardelean). Din valea pr. Țiganul limita parcului urmează liziera pădurii de pe versantul drept al Bicăjelului până în afluentul de dreapta al pr. Făgetul, aflat sub linia de înaltă tensiune (20 kv) (borna silvică 24 UP V, OS Bicazu Ardelean). În continuare urmează aceeași limită a fondului forestier mai întâi aval, în lungul acestui afluent circa 250 m de unde urcă în vârful de cotă 897,0 m pentru a coborî apoi în valea Bicăjelului [XII-1.53.48.4.] la intrarea din amunte a cheilor (borna silvică 262 UP V, OS Bicazu Ardelean) incluzându-le în parc. Traversează Bicăjelul, urcă pe versantul stâng făcând un intrând spre nord pe limita fondului forestier (bornele silvice 261, 260 UP V, OS Bicazu Ardelean) după care se orientează spre SV aproximativ paralel cu linia de înaltă tensiune (20 kv) până la cumpăna de ape dintre Bicaz și Bicăjel (borna silvică 259 UP V, OS Bicazu Ardelean). De aici limita parcului merge pe versantul stâng al Bicăjelului, urmând limita fondului forestier și lăsând în afara parcului sălașele și fânețele, până la confluența cu Măturișca (borna silvică 253 UP V, OS Bicazu Ardelean). În continuare urmează versantul drept al cheilor formate de Bicăjel până la confluența cu pr. Groapa incluzându-le în parc. Urmează apoi spre amunte cursul Bicăjelului până la intrarea în chei de unde urcă pe versantul drept, ocolește pe limita fondului forestier cota 1045,0 m și coboară la intrarea din amunte a cheilor (borna silvică 245 UP V, OS Bicazu Ardelean). Din acest punct limita formează un intrând spre NV prin bornele 243 și 300 UP V, OS Bicazu Ardelean traversând pr. Oniga pe limita fondului forestier. Din pr. Oniga (borna silvică 300 UP V, OS Bicazu Ardelean) limita parcului se orientează spre sud pe versantul stâng al Bicăjelului urmând limita fondului forestier (bornele silvice 298, 234, 231, 200 UP V, OS Bicazu Ardelean) până în Pârâul lui Melot (borna silvică 188 UP V, OS Bicazu Ardelean). De la baza Culmii lui Lazăr (borna silvică 188 UP V, OS Bicazu Ardelean) limita parcului face un intrând spre vest pe limita fondului forestier mai întâi pe stânga și apoi pe dreapta Pârâului lui Melot (bornele silvice 169, 170, 171, 173, 174 UP V, OS Bicazu Ardelean) și urcă pe cumpăna de ape dintre Pârâul lui Melot și pr. Druniței, coboară în acesta și îl urmează până la ieșirea din pădure (borna silvică 165 UP V, OS Bicazu Ardelean). De aici până la pârâul Trei Fântâni (borna silvică 151 UP V, OS Bicazu Ardelean) urmează limita fondului forestier. Din pr. Trei Fântâni limita parcului urcă pe interfluviul din dreapta și urmează limita fondului forestier până la borna silvică 152 UP V, OS Bicazu Ardelean. Urcă la cota 1244,0 m și se menține spre sud pe linia de schimbare de pantă de pe

versantul stâng al Pârâului Tainic, urcă până la înșeuarea de pe cumpăna de apă pe care se continuă apoi până în Vf. Stâncilor (1461,8 m).

Limita sudică. Pornind din Vf. Stâncilor limita coboară în bazinul Oltului spre vest până la confluența primului afluent de pe stânga cu pr. Țibleacul (borna silvică 17 UP VIII, OS Izvorul Mureș). În continuare limita urmează interfluviul drept al pr. Țibleac până la cota 1326,0 m, traversează Piciorul lui Balint până la borna silvică 223 UP VII, OS Izvorul Mureș și coboară în pârâul Simina la limita fondului forestier (borna silvică 226 UP VII, OS Izvorul Mureș).

Limita vestică. Din pârâul Simina (borna silvică 226 UP VII, OS Izvorul Mureș) limita urmează amunte malul drept pr. Simina până la prima confluență (borna silvică 219 UP VII, OS Izvorul Mureș) după care se înscrie din nou spre vest pe limita fondului forestier până pe cumpăna de ape dintre pâraiele Simina și Fierarul (borna silvică 217 UP VII, OS Izvorul Mureș). În continuare limita urcă la cota 1216,0 m și coboară pe o culme secundară până la pârâul Fierarului (borna silvică 216 UP VII, OS Izvorul Mureș). Urmează amunte pârâul Fierarului, pe limita fondului forestier, până la ieșirea pârâului din pădure (borna silvică 215 UP VII, OS Izvorul Mureș), se orientează spre vest pe liziera pădurii, traversează Culmea Fierarului și ajunge în afluentul din dreapta al pârâului Fierarului (borna silvică 208 UP VII, OS Izvorul Mureș). De aici coboară pe pârâu circa 400 m (borna silvică 207 UP VII, OS Izvorul Mureș) apoi urcă pe cumpăna de ape dintre pârâul Strâmt și pârâul Fierarului pe care o urmează spre nord până la cota 1365,0 m. Din vârf coboară spre vest până la intersecția dintre culmile Piciorul Scaunelor și Piciorul Bisericii (borna silvică 183 UP VII, OS Izvorul Mureș) coboară spre nord în pârâul Scaunelor și urcă pe aceeași direcție până la limita fondului forestier pe Culmea Frumoasă (borna silvică 180 UP VII, OS Izvorul Mureș). Urmărește liziera pădurii până la ieșirea din pădure a pârâului Andrei (pr. Boroș) (borna silvică 176 UP VII, OS Izvorul Mureș) pe care îl urmează până la 50 m amunte de confluența cu Pârâul Mare (borna silvică 174 UP VII, OS Izvorul Mureș). Urmează în continuare limita fondului forestier amunte pe versantul stâng al Pârâului Mare pe care îl traversează la ieșirea din pădure (borna silvică 171 UP VII, OS Izvorul Mureș) și continuă spre NV peste Culmea Mare și Piciorul Mesteacănului până în pârâul Mesteacănul Mare (borna silvică 147 UP VII, OS Izvorul Mureș). Urcă pe o culme secundară la cota 1203,0 m de pe Culmea Patul Mare pe care va coborî până la confluența pâraielor Patul Mare cu Șaua Fagului (borna silvică 136 UP VII, OS Izvorul Mureș). Urcă pe partea dreaptă a pârâului Șaua Fagului până la prima confluență (borna silvică 253 UP VII, OS Izvorul Mureș) urmează cumpăna de ape dintre pâraiele Șaua Fagului și Liniei (borna silvică 126 UP VII, OS Izvorul Mureș) de unde coboară pe o culme secundară la confluența pârâului Liniei cu pârâul Ascuns (borna silvică 122 UP VII, OS Izvorul Mureș). Continuă pe pârâul Ascuns amunte până la obârșie (borna silvică 249 UP VII, OS Izvorul Mureș) de

unde pe direcție NV coboară în pârâul Fagul Olt și continuă spre nord pe culmi secundare până la cota 1394,0 m (borna silvică 77 UP VII, OS Izvorul Mureș). De aici limita urmează în amunte interfluviul până la cota 1598,0 m de unde coboară pe versantul sudic până la liziera pădurii (borna silvică 239 UP VII, OS Izvorul Mureș). Din acest punct limita parcului formează mai multe intrânduri mai întâi spre est și apoi spre nord menținându-se în permanență pe limita fondului forestier (110 UP VII, 116 UP VII, 114 UP VII OS Izvorul Mureș, 217 UP V, 225 UP V OS Bicazu Ardelean, 141 UP VIII, 138 UP VIII, 142 UP VIII, 167 UP VII OS Gheorgheni) până în valea Hăghimaș (borna silvică 143 UP VIII, OS Gheorgheni) lăsând în afara parcului pășunile și fânețele. Urmează valea Hășmașului aval până la ieșirea din pădure (borna silvică 147 UP VIII, OS Gheorgheni) continuând apoi din nou pe limita fondului forestier (450 UP VIII, 124 UP VIII, 116 UP VIII, 91 UP VIII OS Gheorgheni, 240 UP V OS Bicazu Ardelean, 28 UP VIII, 13 UP VIII, 21 UP VIII OS Gheorgheni) până la marginea abruptului stâncos din estul Lacului Roșu la borna silvică 440 UP VIII OS Gheorgheni. De aici limita parcului coboară pe interfluviu spre Lacul Roșu până la baza versantului la est de șosea (borna silvică 59 UP VIII, OS Gheorgheni) de unde pe limita fondului forestier ajunge la confluența Biczului cu pr. Oaia [XII-1.53.48.1.] și cu pârâul Licaș. De la confluență limita parcului continuă amunte pe malul drept al Licașului până la obârșie (264 UP VIII) și se îndreaptă apoi spre vest pe versant până la borna 265 UP VIII aflată în curmătura dintre Vf. Ciutacului (1624 m) și Vf Licoș (1675,2 m) de unde se continuă pe culme spre nord până în Vf. Licoș.

PARCUL NAȚIONAL CEHLĂU

Limita nordică. Limita nordică începe de la vest de Durău, de la ieșirea pârâului Slatina (Schitul) [XII-1.53.41] din pădure, la baza culmii La Pârâul Larg (borna silvică 369 UP II, OS Ceahlău). Se continuă pe limita fondului forestier și efectuează un intrând pe valea pr. Martin [XII-1.53.41.1.], îl traversează (borna silvică 323 UP II, OS Ceahlău) și se continuă pe aceeași limită a fondului forestier pe la baza interfluviului dintre bazinele Martin și Durău până în muchia interfluviului (borna silvică 317 UP II, OS Ceahlău). De aici limita parcului continuă spre sud-est ocolind schitul și stațiunea turistică Durău pe limita fondului forestier, traversează cumpăna de apă dintre bazinele Durău și Durăuaș mergând pe liziera pădurii de pe versantul stâng al pr. Durăuaș până la NE de vârful de cotă 898,0 m (borna silvică 273 UP II, OS Ceahlău). De aici se orientează spre nord prin pădure pe limita dintre parcelele silvice (unitățile de amenajare) 75 și 74 din UP II, OS Ceahlău până întâlnește limita fondului forestier (274 UP II, OS Ceahlău). Din acest punct limita parcului continuă pe liziera pădurii spre nord, pe linia de cea mai mare pantă până în pr. Durăuaș. Traversează interfluviul dintre pr. Durăuaș și pr. Gâșteni (pr. Viștenilor), pe limita fondului forestier, urcă pe partea stângă a pr. Gâșteni

urmând liziera până la ieșirea pârâului din pădure. Traversează pârâul și urcă în interfluviu dintre pr. Gâșteni și pr. Ursu (borna silvică 243 UP II, OS Ceahlău), și continuă pe limita fondului forestier până în pârâul Ursu. Din pr. Ursu limita continuă pe liziera pădurii până în culmea dintre pr. Ursu și Pârâul lui Gheorghe (borna silvică 240 UP II, OS Ceahlău). De aici limita parcului urcă pe cumpăna de ape până la drumul ce leagă stațiunea Durău de Bicz (borna silvică 239 UP II, OS Ceahlău). Din acest punct limita parcului continuă pe limita fondului forestier până la intrarea drumului în pădure (borna silvică 209 UP II OS Ceahlău). Urmează în continuare liziera pădurii care urcă pe culmea de pe partea stângă a pr. Răpciunița, urmează prin pădure cumpăna de ape a acestui pârâu, trece prin Curmătura Teodorești (1127,0 m) și coboară pe culme până pe partea dreaptă a drumului Durău - Bicz (borna silvică 115 din UP II OS Ceahlău). Urmărește limita fondului forestier, fără a include drumul în parc, traversează drumul pe la intrarea acestuia în pădure și urmează liziera din sudul Poienii Țiflicuș până la est de vârf (borna silvică 117 UP II, OS Ceahlău). De aici limita parcului se orientează spre SE pe o culme secundară pe linia de cea mai mare pantă în pârâul Țiflic [XII-1.53.42.] (borna silvică 102 UP II, OS Ceahlău) și urcă pe culmea din dreapta pe care o urmează până în vf. Stus (1072,0 m). Din vf. Stus limita coboară spre sud-est în pârâul Strigoaia (borna silvică 178 UP I, OS Ceahlău) pe care îl urmează pe malul stâng până la confluența acestuia cu pârâul Izvorul Alb [XII-1.53.45.].

Limita estică. De la confluența pr. Izvorul Alb cu pr. Strigoaia limita parcului urmează amunte malul drept al pârâului Izvorul Alb până ce acesta întâlnește drumul Durău - Bicz (borna silvică 147 UP I, OS Ceahlău). De aici urcă pe o culme secundară atingând interfluviul dintre bazinele Izvorul Alb și Izvorul Muntelui [XII-1.53.47] la est de abruptul stâncos (borna silvică 135 UP I, OS Ceahlău). Se orientează spre est pe cumpăna de ape a pr. Izvorul Muntelui traversează drumul prin Curmătura Lutul Roșu și merge pe cumpăna de ape din stânga pr. Baicu până la confluența acestuia cu Izvorul Muntelui. Limita continuă circa 200 m în amunte de confluență pe malul drept al Izvorului Muntelui până la confluența cu pr. Armeni pe care îl urmează în amunte pe malul drept până la obârșie, urcând în înșeuarea din Piciorul Maicilor (borna silvică 198 UP X OS Bicz). De aici limita se orientează spre vest pe interfluviul dintre bazinele pr. Armeni și pr. Furcitură până la borna silvică 158 din UP X, OS Bicz de unde coboară în valea pârâului Furcitură pe o culme secundară la borna 159 UP X OS Bicz. Limita urmărește în continuare, aval, malul stâng al pr. Furcitură circa 800 m după care urcă în Piciorul Văratecului (1078,0 m). Din vârf coboară la obârșia pr. Magdei și continuă pe malul stâng al acestuia până la confluența cu pr. Fagii Rari de unde se formează Neagra Mică [XII-1.53.48.8]. De la confluența limita urmează amunte malul drept al pr. Fagii Rari, trece prin obârșia acestuia și se continuă pe limita fondului forestier până în pr. Neagra Mare (borna silvică 106 UP IX, OS Bicz), trecând prin vf. Neagra (1138,0 m).

Urmează aval, pe malul stâng, pr. Neagra Mare până la confluența acestuia cu pr. Urda pe care urcă pe malul drept, trece prin obârșia acestuia și ajunge în Vf. Verde (1338,8 m) pe interfluviul dintre bazinele Bicaz [XII-1.53.48] și Bistra [XII-1.53.48.7.1.].

Limita sudică. Din Vf. Verde (1338,8 m) limita se orientează spre sud-vest pe interfluviul dintre bazinele Bicaz și Bistra, urmând Culmea Făgețelului, până la liziera pădurii (borna silvică 268 UP VIII, OS Bicaz). De aici limita parcului urmează limita fondului forestier, trece pe la nord de Vf. Făgețel (1165,0 m) și continuă până în pr. Frânturilor (borna silvică 241 UP VIII, OS Bicaz).

Limita vestică. Din pr. Frânturilor urmează limita fondului forestier până la confluența Bistrei cu Pârâul lui Stan. De aici se continuă spre nord pe malul drept al Bistrei până la confluența cu pr. Cintelnic pe care îl urmează pe malul drept până la obârșie și urcă în culmea Obcina Lacurilor (borna silvică 118 UP VIII, OS Bicaz). Se continuă spre sud-vest pe culmea Obcina Lacurilor circa 600 m și coboară la obârșia pr. Slatina pe care îl urmează aval pe malul stâng până la baza culmii La Pârâul Larg (borna silvică 369 UP II OS Ceahlău) unde întâlnește limita de nord.

PARCUL NAȚIONAL CĂLIMANI

Limita nordică. Pornește din Pârâul cu Pești de la 3,85 km distanță față de confluența cu râul Dorna (borna silvică 10 UP III, OS Dorna Candreni) și urcă spre NE pe o culme secundară în vârful de cotă 1653,0 m situat pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Pârâul cu Pești/pr. Pietrosu. Ocolește obârșia pr. Pietrosu prin borna silvică 519 UP I, OS Dorna Candreni până la borna silvică 622 UP I, OS Dorna Candreni (aflată pe interfluviul dintre pr. Pietrosu și pr. Mezdrea), de la care coboară în valea Mezdrea (borna silvică 513 UP I, OS Dorna Candreni). Limita continuă amunte 500 m, pe malul drept al pr. Mezdrea (borna silvică 512 UP I, OS Dorna Candreni), apoi traversează plaiul Negrișoara prin borna silvică 511 UP I, OS Dorna Candreni, coboară în pr. Bumbul (borna 499 UP I, OS Dorna Candreni), urcă în culmea Piciorul Pantei (borna silvică 490 UP I, OS Dorna Candreni) pe care coboară în pârâul Negrișoara la 360 m avale de confluența pr. Podețul/pr. Negrișoara [IV-1.53.16.6] (borna silvică 492 UP I OS Dorna Candreni). Limita parcului continuă amunte pe pr. Negrișoara până la confluența cu Podețul, iar apoi pe acesta până la borna silvică 480 UP I OS Dorna Candreni și urcă pe o culme secundară până în Piciorul Tămău (borna 474 UP I, OS Dorna Candreni). De aici coboară în primul afluent de stânga al pr. Tămău (borna 475 UP I, OS Dorna Candreni), îl urmează avale până la confluența cu pr. Tămău, pe care îl va continua până la confluența acestuia cu pr. Maței (borna silvică 459 UP I OS Dorna Candreni). În continuare urmărește amunte pr. Maței (circa 600 m), până în borna silvică 454 UP I, OS Dorna

Candreni, din care urcă pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Maftai și Fundul Negrișoarei (borna silvică 451 UP I, OS Dorna Candreni). De aici limita parcului urmărește culmea secundară ce coboară în pr. Fundul Negrișoarei (borna silvică 434 UP I, OS Dorna Candreni), traversează pârâul și urcă pe versantul opus, pe interfluviul dintre pr. Fundul Negrișoarei și pr. Negrești în vârful Bâta Negrești de cotă 1551,0 m (borna silvică 435 UP I, OS Dorna Candreni). În continuare urmărește interfluviul până în vârful de cotă 1645,0 m din care coboară spre nord, în pr. Negrești, la confluența din vestul Stâncilor Doisprezece Apostoli (borna silvică 425 UP I, OS Dorna Candreni). De la această confluență limita parcului urcă pe afluentul de dreapta, (dinspre nord) până la obârșie și continuă pe interfluviul dintre bazinele pr. Negrișoara și pr. Hârlea, prin cota 1642,0 m, până la borna silvică 309 UP I, OS Dorna Candreni. Limita traversează apoi pr. Hârlea (borna silvică 310 UP I, OS Dorna Candreni), urcă în Piciorul Lucaciului (borna silvică 303 UP I, OS Dorna Candreni) și coboară în valea Pinteia la confluența acesteia cu principalul afluent de stânga, trecând prin bornele 289, 291, 290, 287 UP I, OS Dorna Candreni. Continuă amunte pe valea Pinteia 380 m până la borna silvică 282 UP I, OS Dorna Candreni, apoi urcă în înșeuarea dintre culmea Piciorul Lat și Piciorul Scurt (borna silvică 281 UP I, OS Dorna Candreni). De aici, continuă spre SV, până la cota 1701,0 m, apoi urmează culmea Piciorul Scurt pe 970 m și coboară la stâna din pr. Hârlea pe care îl urmărește avale (circa 500 m) până la 450 m nord de confluența Hârlea/Pârâul cu Pești.

Limita estică. Pornește de la confluența Hârlea/Pârâul cu Pești și urmărește liziera pădurii până la ieșirea din fondul forestier a pârâului Tăieturilor, până în pr. Păvăluc (borna silvică 239 UP VI, OS Vatra Dornei), coboară pe acesta 230 m, urcă pe culmea dintre pâraiele Păvăluc și Panacul (borna silvică 217 UP VI, OS Vatra Dornei) și coboară pe aceasta din urmă, pe limita fondului forestier, până la confluența Panacul/Tăieturilor. Urmează avale malul stâng până la confluența cu pr. Roșia (borna silvică 191 UP VI, OS Vatra Dornei) de la care urcă pe culmea dintre pr. Tăieturilor și pr. Roșia până la borna 187 UP VI, OS Vatra Dornei, coboară pe o culme secundară în pr. Roșia la cota 1295,0 m (borna silvică 188 UP I OS Dorna Candreni) și urmează aval pr. Roșia până la prima confluență (borna silvică 176 UP VI, OS Vatra Dornei). De la confluență urcă pe interfluviu și ocolește bazinul pr. Pădurețul, trecând prin cota 1657,6 m (borna silvică 177 UP VI, OS Vatra Dornei) și prin stâncăria (cota 1535,0 m) aflată pe interfluviul dintre pr. Pădurețul și pr. Haita. De aici limita parcului coboară în valea de la nord de culmea Piscul Calului (1258,0 m) (borna silvică 154 UP VI, OS Vatra Dornei), traversează culmea Piscul Calului și coboară în pr. Haita [IV-1.53.17.2] (borna silvică 135 UP VI, OS Vatra Dornei). Urmărește aval pr. Haita 300 m până la confluența cu primul afluent de dreapta, urcă pe interfluviul dintre pr. Haita și pr. Păltinișul (culmea Piciorul Paltinu) (borna 108 UP VI, OS Vatra Dornei) apoi coboară în Pârâul Păltinișul la borna silvică 106

UP VI, OS Vatra Dornei. Limita urmează amunte pr. Păltinișul circa 250 m (borna silvică 88 UP VI, OS Vatra Dornei), apoi urcă pe culmea Capul Dealului la cota 1692,2 m, trecând prin borna silvică 89 UP VI, OS Vatra Dornei și continuă 500 m spre vest, pe culme, până la borna silvică 77 UP VI, OS Vatra Dornei, din care coboară în pr. Tarnița [IV-1.53.17.2.1.] (borna silvică 73 UP VI, OS Vatra Dornei). În continuare urmărește avale pr. Tarnița până la confluența cu pârâul Bijilor (pr. Bâțcelor) (borna silvică 33 UP VI, OS Vatra Dornei). Urcă pe pârâul Bijilor, trece prin obârșia acestuia și ajunge în Poiana Dumitrel de unde urmărește limita vestică a poienii, până sub Vf. Dumitrel (1689,0 m). De aici limita continuă spre SE, pe culme, prin bornele silvice 43 UP VI, OS Vatra Dornei și 311 UP V, OS Vatra Dornei, apoi urmărește limita fondului forestier pe la vest de cota 1697,6 m prin bornele silvice 255, 58, 254, 252, 251, 248, 243 UP V OS Vatra Dornei până în pr. Dumitrelul Mare (borna silvică 233 UP V, OS Vatra Dornei). Din acest punct limita urcă spre est până pe interfluviul drept al pr. Dumitrelul Mare (borna silvică 230 UP V, OS Vatra Dornei), pe care îl urmează, mai întâi pe culme și apoi pe limita fondului forestier, până aproape de Vf. Negoitul Românesc (1883,0 m) (borna silvică 208 UP V OS Vatra Dornei). Continuă pe limită de fond forestier prin bornele silvice 209, 227, 211, 200 și 204 UP V OS Vatra Dornei, urmează apoi drumul de carieră până întâlnește interfluviul stâng al pr. Pietricelul pe care coboară în pârâu (borna silvică 173 UP V, OS Vatra Dornei). Traversează interfluviul dintre pr. Pietricelul și Pârâul Neagra prin cota 1369,0 m și urmează amunte pr. Neagra până la confluența cu pr. Puturos (borna silvică 162 UP V OS Vatra Dornei). De la confluență limita parcului urcă spre est, pe culme, până la limita fondului forestier cu golul alpin (borna silvică 141 UP V, OS Vatra Dornei), pe care o urmează spre nord până la borna 25 UP VI, OS Vatra Dornei, trecând prin bornele silvice 137, 89, 82, 76, 60, 44 și 26 UP VI, OS Vatra Dornei. De aici limita parcului continuă pe culme, spre nord, prin bornele silvice 28 UP V, OS Vatra Dornei și 517 UP V, OS Panaci, apoi coboară la confluența Duruitoarea/pr. Băuca (borna silvică 503 UP V, OS Panaci). De la confluență limita parcului urcă la nord de Vf. Piciorul Țiganului (1701,0 m) (borna silvică 380 UP V, OS Panaci) prin bornele silvice 604 și 465 UP V, OS Panaci. Din nordul vârfului Piciorul Țiganului (1701,0 m) și până în culmea dintre pâraiele Izvorul Călimani și Secu (Dealul Lat), limita parcului urmează limita fondului forestier. De aici limita parcului coboară pe o culme secundară în pârâul Secu și urcă tot pe culme secundară în interfluviul dintre pr. Secu și Voivodeasa (Culmea Tâlharului, cota 1609,0 m). De aici și până la obârșia pr. Puturos limita parcului corespunde limitei superioare a fondului forestier și trece prin Voivodeasa (cota 1642,2 m). De la obârșia pr. Puturos și până la confluența pr. Steaga/Ilva Mare [IV-1.35.] limita parcului este dată de limita superioară a jneapănului. În continuare limita se orientează spre sud și urcă în extremitatea vestică a Poienii Drăguș (borna 318 UP I, OS Lunca Bradului), la limita superioară a fondului forestier pe care o urmează, ocolind pe la sud de Vf.

Drăguș (1768,0 m), până în cumpăna de ape dintre pr. Cucubertul Mare [IV-1.35.2.1] și pr. Cocoșul (Culmea Cocoșului), prin bornele silvice 446, 565, 578 și 579 UP II OS Lunca Bradului. Continuă spre sud pe cumpăna de ape până la borna silvică 612 UP II, OS Lunca Bradului din care coboară la obârșia pr. Ghilcoșa pe care îl urmează avale până la confluența Ghilcoșa/Cucubertul.

Limita sudică. Pornește de la confluența Ghilcoșa/Cucubertul și continuă amunte pe pr. Cucubertul până la confluența Cucubertul Mare/Cucubertul Mic, iar de aici urcă pe interfluviul dintre cele două bazine până la cota 1408,7 m (borna silvică 539 UP II, OS Lunca Bradului). Continuă spre nord pe interfluviul principal dintre bazinele hidrografice Ilișoara Mică [IV-1.35.2.2.] și Cucubertul, până la intersecția cu Piciorul Tăieturii (borna silvică 461 UP II, OS Lunca Bradului), din care coboară spre sud-vest pe Piciorul Tăieturii până la confluența Ilișoara Mică/Pârâul Rău și urmează avale Ilișoara Mică, circa 300 m (borna silvică 431 UP II, OS Lunca Bradului). Urcă spre nord-vest până în culmea Păltinișoara Mare (borna silvică 430 UP II, OS Lunca Bradului), continuă spre nord-est pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Ilișoara Mică și Ilva [IV-1.35.], până în borna silvică 335 UP I, OS Lunca Bradului de sub Pleașa sub Drăguș, apoi coboară la confluența Ilva Mare/pr. Pietrosul [IV-1.35.1.]. De la confluență, limita continuă, spre nord-vest, pe o culme secundară, până la borna silvică 231 UP I, OS Lunca Bradului, traversează primul afluent pe dreapta prin borna silvică 232 UP I, OS Lunca Bradului și urcă în interfluviul stâng al pârâului Tihul la cota 1539,0 m (borna silvică 200 UP I, OS Lunca Bradului), trecând prin cota 1371,0 m. Coboară în pr. Tihul la borna silvică 191 UP I, OS Lunca Bradului și urcă pe culme secundară în interfluviul drept la cota 1695,0 m. Din acest punct limita parcului urmărește interfluviul dintre bazinele hidrografice Ciungetul și Tihul (Culmea Căpățâni) până în Vf. Tătarului (1531,6 m), coboară pe Culmea Tătar la confluența Tihul (de Răstolița)/pr. Zăpodia Tătarului, de unde urmează avale pr. Tihul [TV-1.38.2.] până la confluența cu Valea Năruită. Continuă amunte pe Valea Năruită până la prima confluență (borna silvică 30 UP V, OS Răstolița), urcă pe interfluviul din dreapta al văii Năruită până în cumpăna de ape dintre Tihul și Pârâul Mijlociu [IV-1.38.2.1.] (borna silvică 26 UP V, OS Răstolița) și coboară pe acesta (Dealul Răstoșnea) până la confluența Tihul/Pârâul Mijlociu.

Limita vestică. Pornește de la confluența Tihul/Pârâul Mijlociu și urcă pe Pârâul Mijlociu până amunte de confluența Pârâului Mijlociu/Dieciul (borna silvică 259 UP IV, OS Răstolița). În continuare se orientează spre vest și traversează interfluviul dintre Pârâul Mijlociu și pr. Scurtu prin borna 214 UP IV, OS Răstolița și coboară în pr. Scurtu pe traseul liniei de funicular. Limita continuă amunte pe pr. Scurtu până la borna silvică 207 UP IV, OS Răstolița, urcă în Dealul Secului (1351,0 m) și continuă pe interfluviul dintre bazinele hidrografice Pârâul Mijlociu și Bistrița [II-1.] până la aproximativ 200 m sud-est

de Vf. Piatra Zurzugiul (Bistriciorul Mic 1917 m), trecând prin cota 1428,0 m, Vf. Piciorul Scurt (1541,6 m), cota 1553,0 m, borna silvică 199 UP IV, OS Răstolița și cota 1710,8 m. De la Piatra Zurzugiul, continuă pe limita fondului forestier pe la vest de Vf. Aurorul (1835,0 m) până în pâraul Colbul, de unde urcă în Muntele Viișoarei (1802,6 m) și continuă pe cumpăna de ape a pâraului Izvorul Prislopului [II-1.24.4.2.], până la borna silvică 108 UP IV, OS Dorna Candreni. De aici coboară în pâraul Zgârciul (borna silvică 105 UP IV, OS Dorna Candreni) prin bornele silvice 106 și 104 UP IV, OS Dorna Candreni, urmează aval pâraul până la borna 100 UP IV, OS Dorna Candreni, apoi urcă pe o culme secundară, spre SV, până în culmea dintre pr. Zgârciul și pr. Fundul Zgârciului (borna silvică 99 UP IV, OS Dorna Candreni), pentru a coborî în pâraul Zgârciul la borna silvică 90 UP IV, OS Dorna Candreni prin bornele silvice 97 și 95 UP IV, OS Dorna Candreni. Limita parcului continuă spre sud-sud-est pe o culme secundară până în cota 1613,9 m (borna silvică 89 UP VI, OS Dorna Candreni), de unde coboară în pâraul Strănior (borna silvică 69 UP IV, OS Dorna Candreni) pe care îl urmează avale aproximativ 100 m (borna silvică 63 UP IV, OS Dorna Candreni). De aici limita parcului traversează pe culmi secundare interfluviul dintre văile Strănior și Tihu II, trecând prin bornele silvice 61 și 60 UP IV, OS Dorna Candreni și continuă până la borna 47 UP IV, OS Dorna Candreni, din pr. Tihu II. Din acest punct limita parcului continuă amunte pe pâraul cu obârșia sub cota 1453,0 m (borna silvică 42 UP IV, OS Dorna Candreni), coboară în pr. Gruiful, pe culmi secundare, prin bornele silvice 33, 29, 28, 27 și 25 UP IV, OS Dorna Candreni și continuă pe pr. Gruiful până la confluența acestuia cu Izvorul Dornei (borna silvică 324 UP II, OS Dorna Candreni). Limita parcului urmează avale Izvorul Dornei până lângă cabana forestieră (borna silvică 329 UP II, OS Dorna Candreni), traversează interfluviul dintre bazinele hidrografice Izvorul Dornei și Pâraul Cotit, trecând prin bornele silvice 308 și 303 UP II, OS Dorna Candreni, din care coboară în Pâraul Cotit (borna silvică 304 UP III, OS Dorna Candreni) și îl urmează avale până la borna silvică 300 UP II, OS Dorna Candreni. Limita ocolește bazinul hidrografic al pâraului Daliilor prin bornele silvice 299, 290, 289, 280, 287 și 281 UP III, OS Dorna Candreni și coboară în pr. Bârsanilor la borna silvică 282 UP III, OS Dorna Candreni. De aici traversează în pr. Horoava (Ciutei) la borna silvică 273 UP III, OS Dorna Candreni prin bornele silvice 277 și 272. Continuă amunte pe vale (circa 300 m) până la borna 269 UP III, OS Dorna Candreni și traversează interfluviul dintre bazinele hidrografice Dorna și Voroava [XII-1.10.1.1.] prin bornele silvice 253, 251 și 210 UP III, OS Dorna Candreni până la borna silvică 211 UP III, OS Dorna Candreni din valea Voroava. Continuă amunte pe Voroava circa 600 m (borna silvică 185 UP III, OS Dorna Candreni), de unde urcă pe o culme secundară în Piciorul Calului (borna silvică 173 UP III, OS Dorna Candreni) și coboară în valea Piciorul Calului la borna silvică 174 UP III, OS Dorna Candreni. De aici limita parcului traversează culmea Piciorul Bârsanilor prin bornele silvice 259, 157, 155, 148 până la borna silvică 149 UP

III, OS Dorna Candreni UP III, aflată în valea de la nord de culmea Piciorul Bârsarilor. Urmează avale pârâul până la confluența cu Prislopul (borna silvică 143 UP III, OS Dorna Candreni), continuă amunte pe Prislopul până la borna silvică 136 UP III, OS Dorna Candreni și urcă în interfluviul dintre bazinele hidrografice Prislop și Fața Prislopului (borna silvică 135 UP III, OS Dorna Candreni). Limita parcului continuă pe culme, spre vest, și coboară la confluența marcată de borna silvică 108 UP III, OS Dorna Candreni și urmărește avale pârâul până la confluența cu Fața Prislopului (borna silvică 106 UP III, OS Dorna Candreni), aflată amunte de cabana rezervorului de apă. De aici limita parcului continuă amunte pe Fața Prislopului până la obârșie, urcă pe culme în vârful Ciungilor (1453,0 m) și continuă spre SV circa 250 m, coborând apoi pe linia de pantă maximă în Pârâul cu Pești (borna silvică 10 UP III, OS Dorna Candreni) unde întâlnește limita nordică.

PARCUL NAȚIONAL COZIA

Sunt reunite sub acest generic trei sectoare montane distincte. Este vorba de partea de sud-est a Munților Lotrului, separat de restul parcului de văile largi ale Oltului și Lotrului. Partea estică a Munților Căpățâanii și Muntele Cozia propriu-zis, despărțite de râul Olt, constituie o unitate peisagistică complexă.

Partea sud-estică a Munților Lotrului

Limita nordică. Pornește din interfluviul stâng al văii Călinești [VIII-1,134], din înșeuarea aflată la nord-vest de Culmea Cârциumii (borna silvică 417 UP I, OS Cornet), se continuă spre sud-est pe Culmea Cârциumii până la cota 815,1 m (borna silvică 439 UP I, OS Cornet), iar de aici continuă prin pădure spre sud-est, pe Culmea Cârциumii până la baza acesteia în lunca Oltului (borna silvică 437 UP I, OS Cornet).

Limita estică. De la baza Culmii Cârциumii (borna silvică 437 UP I, OS Cornet), limita se orientează spre sud pe partea dreaptă a șoselei Sibiu - Râmnicu Vâlcea (E 81), la limita pădurii ocolind pe la vest localitatea Tuțulești, până la baza culmii Negoiu (borna silvică 426 UP I, OS Cornet). Ocolește localitatea Călinești făcând un intrând pe valea Călinești până la borna silvică 425 UP I, OS Cornet, traversează valea la borna silvică 86 UP I, OS Cornet și continuă spre sud ocolind localitățile Proieni, Corbu și Golotreni (bornele silvice 83, 37, 30 UP I, OS Cornet), până la intersecția căii ferate cu drumul european E 81 (269 UP VI, OS Brezoi).

Limita sudică. De la intersecția căii ferate cu drumul european E 81, limita parcului se continuă pe limita fondului forestier, amunte, pe malul stâng al râului Lotru până la intrarea văii Vasilatu în lunca Lotrului (borna silvică 235 UP VI,

OS Brezoi, aflată la circa 100 m la nord de confluența V. Lotrului [VIII-1,135] cu V. Vasilatu [VIII-1,135.17]).

Limita vestică. De la baza interfluviului stâng al văii Vasilatului (borna silvică 235 UP VI, OS Brezoi), limita parcului continuă pe acesta, prin cota 605,4 m, Plaiul Dobra, prin cotele 763,0 m și 836,0 m și ajunge în Vf. Poiana Suliței (1013,4 m). Din Vf. Poiana Suliței traseul limitei se orientează spre est, pentru a coborî la obârșia pr. Sulițelor (98 UP I, OS Cornet) pe care se continuă până la confluența cu valea Călinești. În continuare limita parcului urmărește amunte valea Călinești circa 250 m și urcă pe primul afluent din stânga până la înșeuarea aflată la nord-vest de Culmea Cârțiumii (borna silvică numărul 417 UP I, OS Cornet).

Sectorul Munților Cozia - Căpățâna

Limita nordică. De la baza culmii Mavra (borna silvică 1 UP V, OS Călimănești) limita parcului continuă spre sud-est pe limita fondului forestier pe stânga văii Băiaș [VIII-1,133], până la borna silvică 396 UP VIII, OS Cornet. Din acest punct, limita parcului se îndreaptă spre est urmând cursul pârâului Băiașul până la confluența cu valea Călugăresei pe care o urmărește amunte până la limita fondului forestier (borna silvică numărul 414 UP VIII, OS Cornet). Se continuă pe limita fondului forestier de pe versantul stâng al văii Băiașu până la confluența cu pârâul Sturii (borna silvică 335 UP VIII, OS Cornet), și urmează malul drept al Băiașului până la intrarea în satul Pripoare (borna silvică 330 UP VIII, OS Cornet).

Limita estică. De la intrarea în satul Pripoare (borna silvică 330 UP VIII, OS Cornet) până la Valea Roșia (borna 311 UP VII, OS Cornet) limita parcului urmărește marginea fondului forestier ocolind pe la vest prin vârful Sturului (837,1 m) și cota 776 m, terenurile agricole aferente satelor Pripoare și Surdoiu. De aici limita se continuă aval pe malul stâng al Văii Roșia și apoi pe limita fondului forestier până în valea Podul (borna silvică 306 UP VIII, OS Cornet). Limita parcului continuă spre sud pe malul drept al pârâului Podul (Valea Groșilor), trece pe la obârșia pârâului Podul, urcă pe interfluviul (111 UP VI, OS Călimănești) dintre văile Podul și Valea Robaia (Valea Cumpenița) - afluent al pr. Brădișor [VIII-1,140.2], și coboară urmărind malul drept al pârâului Robaia până la ieșirea acestuia din fondul forestier (borna silvică 114 UP VI, OS Călimănești). Se continuă pe limita fondului forestier până la sudul Dealului cu Coacăză (99 UP VI, OS Călimănești), ocolind pe la vest localitatea Dângești. În continuare limita coboară pe malul stâng al pârâului Valea Mică până la circa 400 m amunte de confluența cu pârâul Robaia (borna silvică 102 UP VI, OS Călimănești) și continuă pe liziera pădurii până la ieșirea din fondul forestier a pârâului Valea Mare (borna silvică 61 UP VI, OS Călimănești).

Limita sudică. Pornește de la ieșirea pârâului Valea Mare (borna silvică 61 UP VI, OS Călimănești) din fondul forestier și continuă amunte pe malul drept al acestuia până la borna silvică 67 UP VI, OS Călimănești, de unde se îndreaptă spre NV pe culme secundară, până în interfluviul dintre pr. Curmăturii și pr. Valea Mare la cota 1042,5 m urmărind apoi culmea, spre sud, până în pr. Sălătruc [VIII-1,140.3] (pr. Pătești) (borna silvică 44 UP VI, OS Călimănești). În continuare limita urmărește amunte pr. Pătești, pe malul drept, aproximativ 200 m până la confluența acestuia cu pr. Păstăi, de unde urcă pe culme secundară (Culmea Afiniș) până în interfluviul stâng al pr. Păușa [VIII-1,137] (Plaiul Călimanului) la 250 m sud de cota 1005,1 m. De aici limita parcului urmărește spre sud culmea principală dintre pr. Păușa [VIII-1,137] și Sălătruc (pr. Pătești), pr. Valea Satului până în vârful Păușa 652,3 m, trecând prin cotele 962,5 m, 968,4 m, 772,0 m, 672,0 m și 651,2 m. Din Vf. Păușa limita parcului continuă spre vest pe culme secundară până la liziera pădurii (borna silvică 241 UP V, OS Călimănești), pe care o urmărește până la ieșirea pr. Păușa din pădure, în nord-estul localității Păușa (borna silvică 188 UP V, OS Călimănești). De la nord-estul localității Păușa (borna silvică 188 UP V, OS Călimănești) limita parcului urmărește limita fondului forestier, ocolește Mănăstirea Turnu (borna 168 UP V, OS Călimănești) și trece prin borna 164 UP V, OS Călimănești aflată în nordul poienii din jurul Mănăstirii Turnu. De la borna silvică 164 UP V, OS Călimănești la borna silvică 122 UP III, OS Călimănești limita parcului traversează râul Olt [VIII-1] și continuă apoi pe limita fondului forestier spre sud, pe malul drept al Oltului, până la nord de localitatea Căciulata (borna silvică 91 UP III, OS Călimănești), la baza interfluviului stâng al pr. Căciulata [VIII-1,138]. În continuare limita parcului urcă pe interfluviul stâng al pr. Căciulata până în Culmea Puturoasa la cota 871,0 m trecând prin cotele 679,0 m, 778,7 m și 794,5 m. De aici limita parcului urmează spre vest Culmea Puturoasa până în Muchia Plopilor, trecând prin cota 934,0 m, continuă apoi pe interfluviul dintre bazinele Muereasca [VIII-1,141] (la sud) și Căciulata, respectiv Lotrișor [VIII-1,136] (la nord) până la cota 1074,0 m trecând prin cota 1179,0 m, Vf. Dosul Pământului (1159,0 m), cota 1219,0 m și Vf. Olăneștilor (1415,5 m).

Limita vestică. De la cota 1074,0 m limita parcului trece prin obârșia pr. Iangului până la confluența acestuia cu pr. Valea lui Stan [VIII-1,135.16] pe care îl urmează apoi aval, pe malul stâng până la ieșirea pârâului Valea lui Stan din fondul forestier (borna silvică 146 UP I, OS Brezoi). De aici limita parcului urmărește limita fondului forestier, ocolește pe la sud localitatea Brezoi și ajunge în valea Oltului (borna silvică 124 UP IV, OS Călimănești). De la borna silvică 124 UP IV, OS Călimănești la borna silvică 118 UP V, OS Călimănești limita parcului traversează râul Olt și continuă apoi spre nord pe malul stâng al acestuia trecând prin bornele silvice 93, 98, 94, 89 UP V, OS Călimănești și ocolind pe la est localitățile Văratice și Drăgănești până la baza culmii Mavra (borna silvică 1 UP V, OS Călimănești).

PARCUL NAȚIONAL PIATRA CRAIULUI

Limita nordică. În partea nord-estică a parcului limita pornește de la baza Culmii Măgura (borna 1 UP V, OS Zărnești) și urmărește limita fondului forestier de pe fața nordică a acesteia până în valea Prăpăstiilor [VIII-1.50.3] borna silvică 4 UP V, OS Zărnești), trecând prin borna 36 din valea Tohănița [VIII-1.50.4.5]. În continuare limita se îndreaptă prin pășune spre NNE până la locul numit Hora cu Brazi (borna silvică 2 UP V, OS Zărnești), ocolește pe la E și N acest loc, după care se îndreaptă spre NV, aproximativ în linie dreaptă, pe limita dintre fânețe și terenul arabil, trecând prin locul numit Toplița, până la intersecția dintre valea Crăpăturii și drumul forestier Zărnești - Plaiu Foi. În continuare urmează drumul forestier până la podul peste Bârșa Mare [VIII-1.50] din apropierea confluenței acesteia cu Bârșa Fierului [VIII-1.50.2]. Apoi urmărește malul stâng al Bârsei Mari, spre vest, până la podul peste Bârșa lui Bucur [VIII-1.50.1], de unde continuă pe drumul forestier până la podețul peste Valea Coțofenei. Urmează valea în amunte până la limita fondului forestier pe care se continuă până pe Muchia Coțofenei (borna silvică 120 UP VI, OS Zărnești).

Limita vestică. Din Muchia Coțofenei (borna silvică 120 UP VI, OS Zărnești), limita se îndreaptă spre sud, pe marginea fondului forestier, aproximativ 300 m pentru a ocoli perimetrul construit, de pe malul drept al Bârsei Tămașului, coboară în Bârșa Tămașului, la bazinetul de captare pentru microcentrala electrică, apoi urmează amunte malul stâng al Bârsei Tămașului, până la confluența cu Valea lui Sbârneci. De aici limita parcului urmărește liziera pășunii împădurite de pe versantul stâng al văii pentru a include poiana din lungul Bârsei Tămașului, până la confluența dintre Bârșa Tămașului și valea Borșa (v. Boșii). De aici urcă pe interfluviul secundar dintre cele două văi până ajunge în Culmea Tămașului. Apoi urmează spre sud-est pe Culmea Tămașului (interfluviul dintre bazinul hidrografic al râului Bârșa [VIII-1.50] și bazinul hidrografic al râului Dâmbovița [X-1.25]) trecând prin Curmătura Oțetelea (1484 m), până în borna silvică 224 UP III Cascoe, OS Rucăr, de sub vârful Tămășel. De aici limita urmărește culmea Tămășel, prin Vf. Muntele Tămășel (1347,0 m) și coboară spre sud, până la confluența Dâmbovița/Dragosloveni. În continuare urmează spre sud malul drept al Dâmboviței, până la confluența cu valea Mira, de unde ocolește pe la est localitatea Sătic și revine pe râu (în dreptul bornei 383 UP III, OS Rucăr). Limita urmărește aval malul drept al Dâmboviței până în apropiere de intrarea în Cheile Dâmboviței (borna silvică 382 UP III, OS Rucăr) și urmează culmea secundară din dreapta Dâmboviței, urcând prin Gruitul Raței (1083,4 m), apoi se îndreaptă spre sud-est pe culmea Piscul cu Colți, până la ieșirea Dâmboviței din chei (borna silvică 39 UP III, OS Rucăr). De aici limita urmează din nou malul drept al Dâmboviței trecând prin

satul Podu Dâmboviței, până în apropierea intrării în chei, la linia de înaltă tensiune (borna silvică 6 UP III, OS Rucăr). În continuare se îndreaptă spre vest, urcând pe versant în lungul liniei de înaltă tensiune până la limita fondului forestier (borna silvică 5 UP III, OS Rucăr), pe care o urmează prin Vf. Crucii (987,7 m), până la ieșirea Dâmboviței din chei (borna silvică 163 UP VII, OS Rucăr).

Limita sudică. De la ieșirea râului Dâmbovița din chei (borna silvică 163 UP VII, OS Rucăr), urmărește limita fondului forestier spre sud prin locul numit La Cuculeț și prin locul numit La Brădet (borna silvică 160 UP VII, OS Rucăr), după care urcă prin pădure pe linia de cea mai mare pantă până în culmea Prislop pe care o urmează până în Vf. Piatra Berbecilor (1412,5 m). Din acest vârf limita coboară pe culme până în amunte de Cheile Pitei, urmărește amunte pârâul Pita, până la un afluent de dreapta pe care urcă în culmea Menghia la cota 1132,0 m. Din acest punct limita coboară în pârâul Plaiul, pe care îl urmează în aval până la confluența cu Valea Ghimbav [X-1.25.5] și apoi urcă pe aceasta până la confluența cu pârâul Bechet.

Limita estică. De la confluența Valea Ghimbav/Bechet limita urcă spre nord-vest pe linia de cea mai mare pantă în Culmea Ghimbavului (borna silvică 4 UP VII, OS Rucăr), pe care o urmează spre est prin Muntele Ghimbav (1335,5 m), Vf. Colții Ghimbav (1406,6 m), până la limita fondului forestier (borna silvică 358 UP VIII, OS Rucăr). De aici se continuă pe limita fondului forestier până în râul Dâmbovița (borna silvică 385 din UP VIII, OS Rucăr). Apoi se îndreaptă spre nord urmând malul stâng al Dâmboviței până la confluența cu Dâmbovicioara [X-1.25.3]), de unde urcă în amunte pe aceasta până la intrarea în Cheile Dâmbovicioarei (borna silvică 1 UP VI, OS Rucăr), urcă la limita superioară a versantului stâng al cheilor, urmărind limita dintre fânețe și fondul forestier până la borna 279 UP VI, OS Rucăr, traversează pădurea la borna silvică 280 UP VI, OS Rucăr și urmărește limita fondului forestier până în râul Dâmbovicioara aval de satul Dâmbovicioara (borna silvică 213 UP VI, OS Rucăr). În continuare limita traversează râul Dâmbovicioara pe malul drept, urmează limita fondului forestier pe marginea satului Dâmbovicioara, revine pe malul stâng amunte de sat (borna silvică 151 UP VI, OS Rucăr), continuă pe limita fondului forestier ce include stâncăriile împădurite și Peștera Dâmbovicioarei, traversează apoi Dâmbovicioara aval de construcțiile din Valea Rea (borna silvică 255 UP VI, OS Rucăr) pe care le ocolește (borna silvică 25 UP VI, OS Rucăr), revenind pe stânga văii la ieșirea Dâmbovicioarei din Cheile Brusturețului (borna silvică 142 UP VI, OS Rucăr) pe care le include în parc. Amunte de Cheile Brusturețului (borna silvică 133 UP VI, OS Rucăr) limita urcă pe versantul stâng la limita superioară a fondului forestier în Colțul Păltinișului (1232,0 m) prin borna 134 UP VI, OS Rucăr. În continuare limita ajunge în culmea Pleșei pe limita pădurii (bornele 132, 241, 165 UP VI, OS

Rucăr), urmărind culmea până în cota 1488,0 m (borna silvică 64 UP VII, OS Râșnov), trecând prin Vf. Gâlma Pleșei (1471,8 m). Limita parcului urmărește marginea fondului forestier ajunge în Vârful lui Stavraț (1216,6 m), urmează apoi interfluviul Valea lui Nen/Valea Seacă până la confluența celor două (borna silvică 126 UP VII, OS Râșnov), coboară pe Valea lui Nen până la primul afluent pe dreapta pe care îl urmează până la obârșia acestuia, la intersecția de drumuri din satul Peștera. De aici coboară pe pârâul Rudărița până la confluența cu valea Sbârcioara [VIII-1.50.4.2], urmează aval valea Sbârcioarei și mai jos valea Turcu [VIII-1.50.4] până la borna 212 din UP VII, OS Râșnov, situată la extremitatea estică a Colților Măgurii, în apropierea localității Bran.

Zona de intravilan aferentă localităților Peștera, Măgura, Moieciu și Bran este încadrată în categoria de management V - parc natural - și se întinde spre nord-vest până la o limită de demarcație ce urmărește drumul Zărnești - Măgura până la ieșirea din fondul forestier (borna silvică 73 UP V, OS Zărnești) urmărind spre SV limita fondului forestier până sub Vârful lui Stravăț (borna silvică 85 UP VII, OS Râșnov).

PARCUL NATURAL GRĂDIȘTEA MUNCCELULUI - CIOCLOVINA

Limita nordică. Pornește din șaua Poarta Scârnii (1554,0 m) și urmărește spre vest interfluviul dintre Orăștie (Grădiștea) [IV-1.114] și Sibișel [IV-1.14.5], până în Vf. Prisaca (1216 m), trecând prin cota 1604,5 m, Culmea Godeanului (1620,4 m), Vf. Godeanu (1656,2 m), Culmea Muncelului (1563,7 m), Culmea Ulmului (1231,0 m), Cioaca Ulmului, Poiana Hafia, Vf. Groape (1283,5 m), Dealul Izvoarele (1233,0 m) și Vf. Brusturelu (1229 m). Din Vf. Prisaca (1219 m), limita coboară prin Dâlma Cireșului în nordul localității Costești, la podul peste valea Orăștie (Grădiștea).

Limita vestică. Pornește din localitatea Costești, de la podul peste Orăștie (Grădiștea), urmărind amunte malul stâng al râului Orăștie (Grădiștea) până la confluența cu pârâul Vinții și continuă amunte pe aceasta până la confluența cu pârâul Poienii. De la confluență urmărește amunte malul stâng al pârâului Poienii, pe la est de Muchia Fetei până în Vf. Chicera (Chicioara 775,1 m), de unde intră pe interfluviul principal dintre valea Faieragulu [IV.1.114.4] și Valea Luncanilor [IV-1.117.19], trece peste Dealul Merișoara (781 m), Vf. Văgău (781,2 m), Dealul Prohodiștea, până în Vf. Secuiului (948,0 m), din care coboară pe o culme secundară la confluența de sub obârșia pârâului Scaiului. Limita urmărește avale pârâul Scaiului până la confluența cu Valea Luncanilor, apoi continuă amunte pe Valea Luncanilor până la confluența cu V. Morii [IV-1.117.19.1]. De la confluență amunte, V. Luncanilor este denumită V. Vânătorului. Urmărește amunte malul stâng al V. Vânătorului până la confluența situată la NNV de Vf. Lăuțu (910 m) și urcă în acesta pe o culme secundară. În

continuare limita coboară spre SSE, pe o culme secundară, în pârâul Văratecu, pe care îl urmează aval până la confluența cu Valea Dreptu. Urmărește amunte Valea Dreptu (circa 1,3 km) până la limita pădurii și urcă în Vf. Măgura (803,6 m), trecând prin cota 616,0 m. Din vârful Măgura limita coboară prin Dealul Coroi (678,0 m) în valea Ohaba [IV-1.117.6], la confluența acesteia cu pârâul care iese din Peștera Șura Mare și urmărește avale pârâul Ohaba până la confluența cu pârâul Șipotete. De la confluență limita continuă amunte pe pârâul Șipotete circa 900 m, până în vestul cătunului Șipotenii ocolind pe la vest și sud peșterile din valea Șipotete și Cascadei (incluse în parc), după care urcă în versantul stâng al pârâului Șipotete, Dealu Dreptu (942,0 m), prin Dumbrava și cota 662,0 m. De aici se orientează spre S, prin Vf. Muncelu Mare (944,2 m), pe la partea superioară a abruptului, iar de la extremitatea sudică a acestuia coboară în valea Strei [IV-1.117], în partea de N a localității Petros. În continuare limita traversează Streiul și urcă pe o culme secundară pe interfluviul dintre Strei și Pârâul lui Balmoș. Urmează spre S acest interfluviu și coboară în localitatea Crivadia la podul peste Pârâul lui Balmoș.

Limita sudică. O constituie drumul național DN 66 Simeria - Petroșani, din localitatea Crivadia, prin pasul Merișor-Bănița (752 m), până la intersecția cu drumul vicinal Peștera-Jupâneasa de pe partea stângă a DN 66.

Limita estică. Pornește din DN 66 și urmărește drumul vicinal Peștera-Jupâneasa până în cătunul Jupâneasa, la podul peste valea Jupâneasa, apoi urcă spre V în cumpăna de ape dintre bazinele hidrografice Jigureasa [VII-1.15.8.1] și Jupâneasa [VII-1.15.8.2], pe care o urmează spre N prin cota 951,0 m, Dealul Dâlmoș (1085,0 m), Vf. La Zapoje (1223,9 m), Vf. Jiguru Mare (1498,7 m), Vf. Muntelui (1451,5 m), până în Vf. Capul Muntelui (1377,0 m). În continuare limita coboară pe o culme secundară la confluența văii Petros (Strei) cu pr. Pravăț, urcă amunte pe malul stâng al văii Petrosului până la confluența cu Valea Scorțarului, pe care o urmează amunte până în șaua de sub Vf. Steaua Mare (1730,2 m). Își menține apoi direcția spre N, pe interfluviul principal dintre Strei și Grădiștea (Orăștie), pe culmea Steaua și trece prin cotele 1674,0 m, 1665,0 m, 1659,0 m, 1631,5 m, până în șaua Poarta Scârniei (1554,0 m).

PARCUL NAȚIONAL SEMENIC - CHEILE CARAȘULUI

Limita nordică. Pornește din drumul forestier care se desprinde din șoseaua Reșița - Cuptoare spre Comarnic, la 3,2 km de la intersecție (borna silvică 78 UP VII, OS Reșița) urmărind liziera pădurii până în Valea Mare (borna silvică 79 UP VII, OS Reșița), continuă amunte pe pârâu până la borna silvică 81 UP VII, OS Reșița, după care urmează limita fondului forestier cu fânețele și pășunile împădurite ale locuitorilor localității Cuptoare, până în șoseaua Cuptoare - Văliug (borna silvică 81 UP VI, OS Reșița), prin bornele 64, 62, 4, 15, 16, 17

din UP VII, OS Reșița. Continuă pe drumul spre Văliug 1,16 km (borna silvică 54 UP V, OS Reșița) după care se înscrie spre sud pe o succesiune de mameloane și înșeuări marcate de cotele 685,0 m, 725,5 m (D. Piatra Albă), 775,5 m și 818,0, după care trece în Culmea Văliug (885,1 m). Din cota 885,1 m, limita coboară pe o culme secundară în Valea Grindești (borna silvică 4 UP VI, OS Văliug) prin bornele 2 și 1 UP VI, OS Văliug, de unde urmărește limita dintre fondul forestier și islazul Grindești până la Acumularea Gozna (borna silvică 16 UP VI, OS borna silvică 54 UP V, OS Văliug). Ocolește pe la S Acumularea Gozna, pe limita fondului forestier, excluzând din parc Complexul turistic Crivaia, Poiana Crivaia și terenurile agricole ale locuitorilor din Văliug, trecând prin bornele silvice 32, 58, 26, 27, 38, 13, 15, 11, 9, UP II, OS Văliug până la sud de baraj (borna silvică 3 UP II, OS Văliug). Din borna silvică 3 UP II, OS Văliug, limita urmează spre SE culmea secundară Cracu Drăguței, care pornește din estul barajului, pe limita dintre fondul forestier și fânețele comunei Văliug, până la confluența Gozna/Goțnuța (borna silvică 158 UP I, OS Văliug), trecând prin bornele 159, 157, din UP I, OS Văliug. De aici limita parcului continuă pe limita fondului forestier cu pășunea împădurită Hârțu până în Cracu Hârțului (borna silvică 117 UP I, OS Văliug), trecând prin borna silvică 119 UP I, OS Văliug. Din Cracu Hârțului coboară pe linia de cea mai mare pantă în drumul Văliug - Brebu Nou, pe care îl urmează până în pârâul Grădiște (borna silvică 12 UP I, OS Văliug). În continuare urmează avale limita fondului forestier de pe malul drept al pârâului Grădiștea până la acumularea Trei Ape (prin bornele silvice 75, 72, 46, 41 UP IX, OS Văliug) și continuă pe malul vestic al lacului, tot pe limita fondului forestier până la confluența pârâului Semenic cu Og. Furtunii (borna silvică 44 UP IX, OS Văliug).

Limita estică. Pornește de la confluența pârâului Semenic cu Og. Furtunii (borna silvică 44 UP IX, OS Văliug), urcă apoi Ogașul Furtunii până în Vf. Păroasă Mare (1268,0 m), urmărește culmea Păroasa (interfluviul Judecătorul/Semenic) până în pârâul Semenic [V-2.2], (borna silvică 47 UP X, OS Văliug). Traversează apoi pârâul Semenic (Păroasa) pe la vest de Cabana Vadu Rău și urcă pe Cracu Murgului pe interfluviul Nergănița [VI-1.1]/Semenic în Tâlva Nergănița Mare (1363,5 m), prin bornele 46, 45 UP X, OS Văliug și 21 UP XI, OS Văliug de unde coboară la borna silvică 89 UP VI, OS Nera. De aici urmează interfluviul Nergănița/Mehadica [V-1.12.4] și Globu [V-1.12.4.4] până în Poiana Flămânda (borna 118 UP VI, OS Nera) prin Vf. Tâlva Nergănița Mică (1254 m), Vf. Nergănița Mică (1220,7 m) și Culmea Trecătoarea (cotele 1083,0 m, 897,7 m). Din Poiana Flămânda limita coboară (prin borna 119 UP VI, OS Nera) în pârâul Nergănița la vest de cabana forestieră (borna silvică 120 UP VI, OS Nera). Urmează avale pârâul Nergănița circa 700 m (borna silvică 5 UP VI, OS Nera), de unde urcă în Culmea Mică (borna silvică 4 UP VI, OS Nera) și coboară la confluența Nera [VI-1]/Coșava [VI-1.2], prin cota 847,0 m și Cracu Botu Calului (908,0 m).

Limita sudică. Din confluența Nera/Coșava limita urmărește amunte, circa 1,3 km, malul drept al pârâului Coșava până la borna silvică 1 UP V, OS Nera, de unde urcă pe culmea secundară dintre Coșava și Coșava Mică, până în Tâlva Eapi (1208,0 m), trecând prin Cracu cu Brazi, șaua Între Coșave (885,0 m), cota 922,0 m și Cracu lui Ivan (1056,0 m). Din Tâlva Iepi (Eapi) (1208,0 m), limita urmărește culmea principală a Munților Semenic (interfluviul Poneasca [VI-1.7.1]/Coșava, Helișag [VI-1.3], Târâia [VI-1.7.2]), până la circa 700 m amunte de confluența Poneasca/Miniș [VI-1.7] (borna silvică 197 UP III, OS Poneasca), trecând prin cotele 1121,0 m, 1193,5 m, 1036,0 m, Culmea Mare (978,5 m), Culmea Trei Movile (958,0 m), Poiana Mărului, cota 920,7 m și 602,0 m. Din acest punct, limita urmărește avale malul stâng al râului Poneasca, până la confluența cu Minișul.

Limita vestică. Pornește de la confluența Poneasca/Miniș și până la Tâlva cu Brazi (aflată la circa 400 m N de Dealul Frumos - 832,2 m) este comună cu limita Parcului național Cheile Nerei - Beușnița și trece prin Dealu Zăbăl (685,8 m), cotele 702,2 m, 834,6 m, Dealu Trei Movile (926,9 m), Tâlva Predilcova (891,2 m) și cota 782,3 m. Din Tâlva cu Brazi și parcurge interfluviul Buhui/Șteier [VI-1.7.a] și Buhui/Gârliște [V-3.3.], până în Șaua Mărghitaș (borna silvică 30 UP VI, OS Anina), prin bornele silvice 39, 35, 32, UP VI, OS Anina, Dealu Colonovăț (812,0 m), după care coboară sub LEA 35 kv (bornele silvice 12, 13 UP VI, OS Anina) din nordul localității Anina, pe care o ocolește pe limita fondului forestier (bornele silvice 5, 6, 7 UP VI, OS Anina) și reintră pe traseul LEA 35 kv, la borna silvică 15 UP VI, OS Anina. Continuă pe traseul LEA și coboară în pârâul Gârliște (borna silvică 23 UP VI, OS Anina), traversează pârâul Gârliște (Șlucht) și urcă pe versantul stâng al acestuia până la calea ferată. Urmează calea ferată până la borna 138 UP V, OS Anina și continuă pe limita fondului forestier cu pășunea Gârliște, până în Ogașul Găurii, ocolind Dealul Moghila (680,8 m), prin Cleanțu Cerbului (520,0 m), Iazomnic (502,0 m). De aici continuă avale pe Ogașul Găurii până la confluența cu V. Gârliștei, apoi limita continuă prin Dealu Stupilor, Dealu Vânăț (454,7 m), Dealu Golaș (borna topo 495,1 m), Dealu Curicița, pe limita estică a localității Carașova până la drumul național 58. Limita urmează apoi drumul național 58 până la intersecția sa cu drumul spre Iabalcea pe care continuă circa 1,3 km, de unde urcă în Vârful Muchii (592,3 m) din Dealu Pasac, se îndreaptă în continuare spre SE până în Dealu Groapa Iepii (546,0 m), apoi spre N prin Dealu Grindu, cotele 703,0 m, 754,0 m, până în Dealu Ponor (808,1 m). Din acest punct, limita urmează fondul forestier până în drumul forestier D 162 (borna silvică 77 UP VII, OS Reșița), prin borna 87 UP VII, OS Reșița, pe care continuă spre N până la intrarea acestuia în pădure (borna silvică 78 UP VII, OS Reșița), unde întâlnește limita de nord.

PARCUL NAȚIONAL MUNȚII MĂCINULUI

Este format din două masive distincte: Culmea Pricopanului și Munții Măcin.

Culmea Pricopanului:

Limita nordică. Pornește de la obârșia văii Vasilica Mică (borna silvică 377 UP I, OS Măcin) de sub Vf. Cheia (259,7 m) coboară pe vale până la prima confluență pe stânga (borna silvică 376 UP I OS Măcin). De aici se orientează spre est pe linia de schimbare de pantă, traversează obârșiile văilor Vasilica Mare, Sulucu Valea La Chernoață, Valea Moș Andrei (Moș Dinu) până în înșeuarea dintre Dealu Pricopanu și Dealu Îmbulzita (borna silvică 317 UP I OS Măcin).

Limita estică. Din înșeuarea dintre Dealu Pricopanu și Dealu Îmbulzita (borna silvică 317 UP I OS Măcin) limita se îndreaptă spre sud pe la baza versantului estic al Culmii Pricopanul urmând limita fondului forestier până la nord de localitatea Greci la limita nordică a terenurilor agricole.

Limita sudică. Ocolește pe la bază, ultimul vârf (120 m altitudine), din extremitatea sudică a Culmii Pricopanului, la nord de localitatea Greci.

Limita vestică. Pornește de la nord de localitatea Greci urmând o direcție generală sud-sud-est - nord-nord-vest pe la baza versantului vestic, fiind reprezentată de linia de contact dintre fondul forestier inclus în Parcul Național și vecinătățile acestuia (terenurile agricole sau pășunile aparținând comunei Greci), ocolind Dealu Sulucu (167,0 m) până la est de clădirile Regiei Tutunului. Urcă spre est pe culme până la primul vârf (189,6 m) și continuă până întâlnește drumul de coastă ce urmărește versanții de pe rama vestică a Culmii Pricopanului, urmând curba de nivel de 200 m spre sud, urcă un vârf (226,0 m), după care coboară spre sud-vest până la baza versantului. De aici se continuă pe la baza versantului, urmând direcția generală sud-sud-est - nord-nord-vest, traversând o serie de văi (pe curba de nivel de 100 m), până la baza culmii care coboară din Vf. Cheia, urcă până la obârșia văii Vasilica Mică.

Munții Măcin:

Limita nordică. Pornește de la ieșirea văii Jijila [XIV-1.49] din pădure (înșeuarea dintre Dealu Pricopanu și Dealu Îmbulzita (borna silvică 206 UP I, OS Măcin), se îndreaptă spre est până la Valea Gairu Mitrofan (borna silvică 195 UP I, OS Măcin) pe limita fondului forestier ocolind obârșiile Văii lui Alexe și traversând Valea Trocu și Valea Osmanului. De aici urmărește amunte Valea Gairu Mitrofan până la a doua confluență pe dreapta (borna silvică 125 UP I, OS Măcin) cu un afluent pe care îl urmărește până aproape de obârșie, traversează

culmea la obârșia Văii Curăturii [XV-1.3.1.] (borna silvică 127 UP IV, OS Cerna).

Limita estică. De la obârșia Văii Curăturii [XV-1.3.1.] (borna silvică 127 UP IV, OS Cerna) limita continuă până la confluența cu Valea Taița [XV-1.3.] (borna silvică 119 UP IV, OS Cerna) pe care o urmează până la confluența cu Valea Țigăncii o traversează, trece pe dreapta Taiței și urmărește limita fondului forestier ocolind pe la nord și vest localitatea Nifon, traversând Valea Porcăreții și Valea Vinului (borna silvică 26 UP III, OS Cerna). În continuare limita urmărește linia de demarcare între fondul forestier și vecinătățile acestuia reprezentat prin terenuri agricole sau pășunile localităților Hamceatca și Balabanca, realizând un mare intrând spre vest până la extremitatea estică a Dealului Crapcea (borna silvică 55 UP II OS Cerna).

Limita sudică. Urmărește culmea Dealului Crapcea până în extremitatea ei vestică (borna silvică 116 UP II, OS Cerna) și se orientează spre NV pe culme pe limita fondului forestier, până în valea Martina. Ocolește pe la bază Culmea Dealu Mare, traversează în continuare Valea Poteca Țigăncii, Valea Drumu Adânc, Valea Bordeiu Bratu și ocolește pe la sud pe limita fondului forestier Culmea Șaua Mare (Culmea Uzun Burun) cu Vf. Arheuziu (313,3 m).

Limita vestică. De la baza Culmii Șaua Mare limita continuă spre nord pe linia de demarcație a fondului forestier față de vecinătățile acestuia (terenuri agricole și pășuni), formează un mare intrând spre est pe Valea Plopilor, traversează Valea Trei Plopi, Valea Adâncă, Valea Radului și Valea lui Jug. În continuare limita păstrează direcția generală sud-nord urmează limita fondului forestier și traversează văile: Ditcova, Racova, Caraba de unde urcă pe Culmea Dealului Țuțuiatu (442,5 m), ocolește valea de sub Vf. Greci (la est) afluentă a Văii Recea pe la limita inferioară a fondului forestier până la Dealu Îmbulzita, traversează Șaua dintre Culmea Pricopanu și Dealul Îmbulzita și se continuă până în pâraul Jijila unde întâlnește limita nordică.

PARCUL NATURAL BALTA MICĂ A BRĂILEI

Parcul Natural Balta Mică a Brăilei este desemnat de către Secretariatul Convenției Ramsar ca Zonă Umedă de Importanță Internațională în special ca habitat al păsărilor de apă.

Limita Parcului Natural Balta Mică a Brăilei este reprezentată de fluviul și brațele Dunării la cotele maxime de inundație între podul de la Giurgeni - Vadul Oii și până la sud de Brăila, la confluența brațului Cravia cu Dunărea.

Limita estică. De la podul Giurgeni - Vadul Oii limita este dată de malul drept al Dunării, continuată cu malul drept al brațului Vâlcui până la confluența cu Dunărea, la nord de Insula Mică a Brăilei. Urmărește apoi malul drept al Dunării și malul drept al brațului Cravia până la confluența cu Dunărea din amunte de Brăila.

Limita vestică. De la podul Giurgeni - Vadul Oii limita este dată de malul stâng al Dunării până la desprinderea brațului Pasca, la sud de Ostrovul Orbului. Urmează malul stâng al brațului Pasca până la confluența cu Dunărea, din aval de Ostrovul Orbului și apoi continuă pe malul stâng al Dunării până la sud de Insula Calia. Limita parcului continuă pe malul stâng al brațului Calia și apoi din nou de malul Dunării până la malul stâng al brațului Arapu, care devine limită până în aval de confluența Dunării cu brațul Cravia.

În interiorul acestor limite parcul cuprinde totalitatea ostroavelor și insulelor aflate la sud de Brăila până la podul de la Giurgeni - Vadul Oii, respectiv Insula Arapului, Insula Fundul Mare, Insula Calia, Insula Mică a Brăilei, Ostrovul Crăcănel, Insula Vărsăturii și Brațul Arapu, Brațul Calia, Brațul Pasca, Brațul Cremenea, Brațul Mănușoia, Brațul Vâlcui și Brațul Cravia.

PARCUL NATURAL VÂNĂTORI NEAMȚ

Limita nordică. Pornește din Vf. Chițigaia Rea (1124 m, borna 149 din UP III Mânăstirea Neamț - OS Târgu-Neamț) pe interfluviul nordic al bazinului Neamțului [XII-1.40.41], prin Culmea Neamțului și Poiana Strugăria, până în Dealul Comorii, continuă prin Vf. Comorii (632 m) și de aici pe Culmea Pleșul, Culmea Piscului și Dealul Cărbunelui, până în valea Slătioara, la confluența acesteia cu pârâul Târzia [XII-1.40.39.1]. De aici urmează limita fondului forestier pe la marginea sudică a satului Groși și cea vestică a comunei Brusturi.

Limita estică. Pe fondul forestier se continuă pe la vest de comuna Brusturi până la confluența văii Brusturi [XII-1.40.39] cu un pârâu ce coboară de sub vârful Lebedei (474 m), de unde continuă pe valea Brusturi până la borna 92 din UP IV Cetatea - OS Târgu-Neamț, trecând pe limita fondului forestier până în borna 89 din aceeași unitate de producție. De aici trece în borna 86 și continuă pe limita fondului forestier pe sub Dealul Neamțului, lăsând în afara parcului forestier localitățile Târgu-Neamț, Lunca și Nemțișor, pe care le ocolește pe la nord-est până la borna 251 din UP III Mânăstirea Neamț din OS Târgu-Neamț. Coboară apoi pe valea Iftimie până la drumul spre Nemțișor, continuând pe marginea vestică a acestuia până la Pădurea Dumbrăvii (borna 44 din UP II Dumbrava, OS Târgu-Neamț) mergând pe limita fondului forestier până la borna 41. De aici coboară în valea Neamțului (Ozana) și coboară în valea Rea până la borna 288 din UP I Secu, OS Târgu-Neamț, continuând pe limita fondului forestier până la Pârâul Muncelu (borna 200 din UP III Agapia - OS Văratec) pe

care coboară până la valea Agapia [XII-1.40.44.1] și trece din nou pe limita fondului forestier în borna 55. Ocolește localitățile Văratec, Filioara, Valea Arini și Bălțătești pe limita fondului forestier peste Dealul Filioara, până în valea Cracăului [XII-1.53.60] (borna 180 din UP I Cracăul Negru - OS Văratec) pe care o urmează până la borna 34, și continuă pe bornele 35 și 9 din aceeași unitate de producție.

Limita sudică. Continuă de la borna 9 pe interfluviul dintre bazinele Cracăului și Almașului [XII-1.53.60.4], pe culmea Crăcăoanilor, Dealul Măgurii peste Vf. Măgura Garoina (1162 m) apoi pe Culmea Hotarelor peste Vf. Tarnițelor până la Vf. Bubalnița (1231 m), pe interfluviul dintre bazinul Cracăului și bazinul Cuejdiului [XII-1.53.57].

Limita vestică. Se continuă din Vf. Bubalnița pe Culmile Steregoaia și Stănișoara, peste Vf. Crainicu (1192 m) - interfluviul dintre bazinele Cracăului și al Hangului [XII-1.54.43], apoi trece în bazinul râului Neamț, pe interfluviul dintre bazinele râurilor Secu [XII-1.40.41.4] și Domesnic [XII-1.40.41.3], peste Bâta Cucului, Bâta Hotarelor și Bâta Târgurilor, de unde urcă pe Obcina Chițelor peste Vf. Chițele (1061 m), Obcina Săscuțelor, și coboară până aproape de confluența văii Săscuța cu Neamțul (borna 297 din UP I Secu, OS Târgu-Neamț). Aici își schimbă direcția spre est, pe limita fondului forestier până la drumul spre comuna Leghin pe care o ocolește, și intră din nou pe limita fondului forestier în borna 19 din UP II Dumbrava, OS Târgu-Neamț, menținându-se pe limita fondului forestier până în borna 17, de unde urcă pe interfluviul dintre Neamț și Nemțișor, pe Dealul Rașca și Dealul Leghin. De aici continuă pe Dl. Dobreanu (883 m), Coasta Fagului, apoi pe Piciorul Bompa, până în Vf. Chițigaia Rea.

ANEXA 1.A

REZERVAȚIA BIOSFEREI DELTA DUNĂRII

Figura 3 - REZERVAȚIA BIOSFEREI DELTA DUNĂRII - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 28.

ANEXA 1.B

PARCUL NAȚIONAL DOMOGLED - VALEA CERNEI

Figura 4 - PARCUL NAȚIONAL DOMOGLED - VALEA CERNEI - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 29.

ANEXA 1.C

PARCUL NAȚIONAL RETEZAT

Figura 5 - PARCUL NAȚIONAL RETEZAT - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 30.

ANEXA 1.D

PARCUL NATURAL PORȚILE DE FIER (zona de vest)

Figura 6 - PARCUL NATURAL PORȚILE DE FIER (zona de vest) - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 31.

PARCUL NATURAL PORȚILE DE FIER (zona de est)

Figura 7 - PARCUL NATURAL PORȚILE DE FIER (zona de est) - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 32.

ANEXA 1.E

PARCUL NAȚIONAL CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA

Figura 8 - PARCUL NAȚIONAL CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 33.

ANEXA 1.F

PARCUL NATURAL APUSENI

Figura 9 - PARCUL NATURAL APUSENI - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 34.

ANEXA 1.G

PARCUL NAȚIONAL MUNȚII RODNEI

Figura 10 - PARCUL NAȚIONAL MUNȚII RODNEI - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 35.

ANEXA 1.H

PARCUL NATURAL BUCEGI

Figura 11 - PARCUL NATURAL BUCEGI - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 36.

ANEXA 1.I

PARCUL NAȚIONAL CHEILE BICAZULUI - HĂȘMAȘ

Figura 12 - PARCUL NAȚIONAL CHEILE BICAZULUI - HĂȘMAȘ - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 37.

ANEXA 1.J

PARCUL NAȚIONAL CEAHLĂU

Figura 13 - PARCUL NAȚIONAL CEAHLĂU - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 38.

ANEXA 1.K

PARCUL NAȚIONAL CĂLIMANI (partea de nord)

Figura 14 - PARCUL NAȚIONAL CĂLIMANI (partea de nord) - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 39.

PARCUL NAȚIONAL CĂLIMANI (partea de sud)

Figura 15 - PARCUL NAȚIONAL CĂLIMANI (partea de sud) - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 40.

ANEXA 1.L

PARCUL NAȚIONAL COZIA

Figura 16 - PARCUL NAȚIONAL COZIA - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 41.

ANEXA 1.M

PARCUL NAȚIONAL PIATRA CRAIULUI

Figura 17 - PARCUL NAȚIONAL PIATRA CRAIULUI - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 42.

ANEXA 1.N

PARCUL NATURAL GRĂDIȘTEA MUNCELULUI - CIOCLOVINA

Figura 18 - PARCUL NATURAL GRĂDIȘTEA MUNCELULUI - CIOCLOVINA - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 43.

ANEXA 1.O

PARCUL NAȚIONAL SEMENIC - CHEILE CARAȘULUI

Figura 19 - PARCUL NAȚIONAL SEMENIC - CHEILE CARAȘULUI - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 44.

ANEXA 1.P

PARCUL NAȚIONAL MUNȚII MĂCINULUI

Figura 20 - PARCUL NAȚIONAL MUNȚII MĂCINULUI - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 45.

ANEXA 1.R

PARCUL NATURAL BALTA MICĂ A BRĂILEI

Figura 21 - PARCUL NATURAL BALTA MICĂ A BRĂILEI - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 46.

ANEXA 1.S

PARCUL NATURAL VÂNĂTORI - NEAMȚ

Figura 22 - PARCUL NATURAL VÂNĂTORI - NEAMȚ - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2003, la pagina 47.

ANEXA 2

STRUCTURA

personalului administrațiilor parcurilor naționale și parcurilor naturale

Structurile de administrație ale parcurilor naționale și ale parcurilor naturale care fac obiectul acestei hotărâri vor avea următoarea componență:

- director al parcului;
- șef pază;
- economist;
- responsabil relații cu comunitățile și educație ecologică;
- biolog;
- specialist în tehnologia informației;
- între 6 și 17 agenți de teren,

respectiv,

- Parcul Național Domogled - Valea Cernei - 20 de persoane, dintre care 14 agenți de teren;
- Parcul Național Retezat - 17 persoane, dintre care 11 agenți de teren;
- Parcul Natural Porțile de Fier - 23 de persoane, dintre care 17 agenți de teren;
- Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița - 17 persoane, dintre care 11 agenți de teren;
- Parcul Natural Apuseni - 21 de persoane, dintre care 15 agenți de teren;
- Parcul Național Munții Rodnei - 18 persoane, dintre care 12 agenți de teren;
- Parcul Natural Bucegi - 17 persoane, dintre care 11 agenți de teren;
- Parcul Național Cheile Bicazului - Hășmaș - 12 persoane, dintre care 6 agenți de teren;
- Parcul Național Ceahlău - 12 persoane, dintre care 6 agenți de teren;
- Parcul Național Călimani - 15 persoane, dintre care 9 agenți de teren;
- Parcul Național Cozia - 13 persoane, dintre care 7 agenți de teren;
- Parcul Național Piatra Craiului - 13 persoane, dintre care 7 agenți de teren;
- Parcul Natural Grădiștea Muncelului - Cioclovina - 14 persoane, dintre care 8 agenți de teren;

- Parcul Național Semenic - Cheile Carașului - 17 persoane, dintre care 11 agenți de teren;
- Parcul Național Munții Măcinului - 12 persoane, dintre care 6 agenți de teren;
- Parcul Natural Balta Mică a Brăilei - 13 persoane, dintre care 7 agenți de teren;
- Parcul Natural Vânători Neamț - 17 persoane, dintre care 11 agenți de teren.
